

بیاضِ احمدی

مولا نا مُرشد نا مظلُوب الا حد محبوب الصمد

مُصنفه

جناب

حضرت احمد سائین

خانگڑہ شریف

بحکم جناب حضرت عبدالرئوف صاحب سجاده نشین خانگڑہ شریف

محمد ہارون لنڈ بلوچ

مجلس اول کافی نمبر ۱

جھولي لعل قلندر لعل
 صورت جو سنگ سمجھ سچا
 صورت بشري سر الاهی
 منظر ذات صفاتی مصدر
 علم آدم علم الاسماء
 ملکن جو مسجد تئو جڈھین
 وجہ بطن مخ ظہر اصابع
 تمت کلمت ربک صدقا
 اسم صفات مؤثر ان پر
 سبع صفات جلال جمالی
 احمد من صدیقی صورت
 وهو الظاهر وهو الباطن

مست و مست قلندر لعل
 صورت پر سپ علم عیان
 صورت جو ڈس عالی شان
 صبح سنوارین غلط گمان
 کاتب ذاتی کل بیان
 اسم ذات منجھ جسم جوان
 کل جو کاشف پیرمزان
 لامبدل انھی نشان
 موج معانی فیض نشان
 ہادی حق مصل منان
 معنی ہادی جان جہان
 اندر و بی رمز روان

کافی نمبر ۲

جھولي لعل قلندر لعل

مست و مست قلندر لعل

جھولي لعل قلند رلعل
 هر جا حاضر هڪ الله
 الله الله هر حالت
 الله الله ظاهر باطن
 الله الله كشف کرامت
 الله الله امن امانت
 الله الله اسم کمايڻ
 ياس رکي انفاس صفا کر
 الله الله تسي دل جا گي
 الله الله احمد را گي

مست و مست قلند رلعل
 سڳي ساري توکي ساه
 الله الله سمجھ سدا
 الله الله سُرَت سَمَا
 الله الله فيض فنا
 الله الله عين بقا
 جھرخفي منجم سنج صباح
 غير نه آئج وهم و حيا
 موحان ماري نور خدا
 حافظ هادي هر دوسرا

ڪافي نمبر ۳

جھولي لعل قلند رلعل
 خوف خيال ۽ خطرا خام
 لا اله جي هت ڪرڪاتي
 ماري غوطو لا پر لائي
 بڻجي لا ڪرڪي اچو
 جيڪو لا سان لڙي لڇو
 لا کي آتو فيق تمامي

مست و مست قلند رلعل
 لاهي لا سان ترڪ تمام
 ره تون مست و مست مدام
 موتوا وارو ماڻي مام
 ماري لا جو هل هڪام
 پاڻي پاڻ تسي قتل ام
 عرشون اعلى ماري گام

لا اسان جو هر دم رحامي
 احمد کي لا پير سڪائي
 لا جي لاشڪ تيز ٿڪائي

لا کي آهڻ لک سلام
 لا سان لا هج دوتِي جو دام
 لا هوتِي جي لاجو لڙ مر

ڪافي نمبر ۴

جهولي لعل قلندر لعل
 عابد عبادت محض خيال
 آهي هو اسرار الستِي
 همدم هو جي هتي مستي
 غير خيال نه دل تي آڻج
 سڀ ڪا صورت هو سڃاڻج
 هو جو دام دوتِي کي پني
 هو کي سو پي هو کي مني
 احمد هو نروار دتو هو
 هو ٿيو راهي هو رسيو هو

مستو مست قلندر لعل
 هڪو جا پيو هو جمال
 هو کي هرگز نانهن زوال
 هو هميشان شامل حال
 هو سان ڪرسي محو ملال
 هو کان ڌاران نه هو ٿو ملال
 هو ڀر آهي عين وصال
 ڪندو پاڻي هو سنڀال
 هر جا حاضر هو جو حال
 ڪامل هو جو قرب ڪمال

ڪافي نمبر ۵

جهولي لعل قلندر لعل
 پير پرهائيو دگر باب
 نظم شعر مير ناظر ناهيان

مستو مست قلندر لعل
 فاتح خاتم ڪل ڪتاب
 نانهن پرهائي شوق شتاب

هڪو هو ڪي هو ڏو سي
منطق معو معاني فاني
طبي طب وساريا وحلت
شرح متن سڀ شوق سڪايا
هڪڙو چاڻ هڪ سجاس
هي ويو ٿيو هو هي ظاهر
فقه فلسفو هو پڙهايو
احمد اُهي اعلم اعلى
ينطق يسمع هو مڙيو هو

لنگهيا ايمان ڏوه ڏاب
وڃي ذاتي رمز رباب
ڪثرت جا ويا خيال خراب
ڪوليوسارونيهن نقاب
هڪ سان سارو حل حساب
منه المبدع فيد ما ب
هڪڙو چاڻ عيش عذاب
اقتراء جو ٿيو خاص خطاب
پنهنجو پاڻ سوال جواب

ڪافي نمبر ۶

جهولي لعل قلندر لعل
شوق پياريو مست شراب
هستي تي شي مستي غالب
حالت هن هشيار ڪيو ٿيم
هڪا هستي حال هو ٿيت
واجب واحد ڪيو ظهور
سوئي ٻوئي سوئي ٻنڌي
غافل جي تون غير وچائين

مستو مست قلندر لعل
خوف لٽاسپ ڪليا حجاب
واهه وچا يار رمز رباب
واقعا ڪاشف همه حجاب
منه المبدع اليه ما ب
ممڪن جو ناممڪن تاب
سوئي مور سوال جواب
ڏين هيڪر حال حباب

احمد انهد پولي اندر
سي سي ساز سرود دروني

وسر يوسف خودي جو خواب
مارن موج اليه ما ب

کافي نمبر ۱

جهولي لعل قلندر لعل
عين مرثي عين جمال
عين عين بيا لوت عينا
عين سان جذهين عينا انکن
عينا کولت عينا دسين تون
عين مرثي عين عجائب
غمزي مان ديو عين جو لفظو
احمد سان تيو عين عنايت

مست و مست قلندر لعل
عين مرثي عين جمال
عين پياريو عين جمال
عين سان شي قبل مقال
بناعين دس محال
عين مرثي عين وصال
عين تيو هرک عربي لعل
عين سان تيو قرب کمال

دڙو نور شيو نروار

اچي درس دسو ديدار

مجلس دوم، کافي نمبر ۲

مست سرخمار چشمان
لطف مان لائق پريون
بره حبا بانگا جوان

يار جون خوني خصال
دين حيا مر جلد ي پر جمال
يا جوش در جلد ي جلال

يا جوان هي چور چانگا
 شوق جا شعلو جوان
 يا جوان ساتي صبح جا
 عین جا غمزا جوان
 حیم جا جلوا جوان
 شوق سچو صدیق سرور
 دوست جو دیدار آلو
 عین احمد کئی عنایت
 نرق شیو فی الحال فانی

یا تہ ہی غیبی غزال
 یا نینہن جا نازک خیال
 یا جوان کیفی کلال
 یا عین جا عینات زلال
 یا مہم جون موجون محال
 دلر یا کامل کمال
 خانگہ ۴ پر خوش مثال
 برہ جی بازو بحال
 کیو کرم و ہوا وصال

کافی نمبر ۹

زلف زور اور سچٹ جا
 جوش مان جذبہ کی
 عشق جا افسر جوان
 یا جوان دلبر دلور
 زہر جا ظالم جوان
 یا جوان ہی فوج فرور
 لڑکھالو جا جوان
 یا جوان ہی چور چھڑا

باز باشابی شمار
 عقلون کسی ویا اختیار
 یا نینہن جا نازک نگار
 یا دل یا بیہترار
 یا موج ہو یا مست مار
 یا تہ دامان پیچدار
 یا مہم جا مختیار کار
 یا تہ ہی خالص خمار

پرچوندي مان اُپرو
خاتنگه خوش حال ٿيو
عشق احمد جي بڻائي
ڪنڌجهان ٺاهي هليو

هي انوري اسرار پير
غلبو ڪيو عبدالغفار
برهه جي بازر بهار
اڻ عنايت اعتبار

ڪافي نمبر ۱۰

نور هو احمد علي
موج مولیٰ مصطفى
مجمع البحرین ٿيو
سوڻشي اندر سوڻي ٻاهر
پرچوندي مان اُپرو
خاتنگه خوش حال ڪيو
صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِمْ
وَاهْدِهِمْ وَاعْفُ نَابِهِمْ
غفر احمد غير ورو
صدق کي ساري ڪٽيم

بغداد ۾ ڪٿي برتري
صدق تون مجدد مهاري
قلزم پيو منجه ڪنگري
برهه جي ٿي بهاري
هي آفتاب انوري
غفار جي غمزه گري
تو اڳيان سو پيم سري
رڪ راضي ڪر رهاري
ٿي هي عنايت اظهري
هي جنگ اعدائي ڪري

ڪافي نمبر ۱۱

لا مثالون ڪل مثالون

ٿيو محمد صلي الله عليه وسلم مقتدي

چار سر چاري مڙيم
شاھ مڙو ندي قلندر
شھ بلي شھ با عنايت
سڙه سچل سچارو
مڇم کوڙيوسوپ سان
تيا سڀي غفار کان
يا الهي بخش بهرو

پنجتن پيارا پيٿرا
سينو ٿي صاحب صفا
عشق جو اعظم ارڙاڻ
پير اصغر ڪبريا
منجه لوءِ جي اچو ليو
احمد چار هير رهنا
برھ وارو بي ريا

ڪافي نمبر ۱۲

چست چمڪيد ارچشمان
تير مڙ ڪن جا هٿن
اسود العيٺين جون
مست هازاغ البصر مڙيون
صيد دل جي واسطي
شوق مان سر شالهن
جيم جان جو شون پيارن
يا الف جي ره نماي لاءِ
عين احمد عين انگيون
دين شارتان ڪن غارتان

يار جون چهرين چريون
ڏنهن قوس پرون جي پريون
اظهار آيون انورين
سدا پاڻن پريون
شهباز وانگي شنگريون
واريون دين جهڙيان وريون
جامر مڇي جو من گهريون
هي پيئي پريون
درد جون گوليون دريون
هي برة جون باز يگريون

ڪافي نمبر ۱۳

مورت پير مغان
روبرو جي رمز سان
غير دل تي ڪين آڻج
نخن اقرب اوڌڙو
نمرو وجهه الله سڃاڻي
ذات هڪ واجب رهي
احمد ائين فرمايو
شار تي رک هوش شير

رڪ طالبا تون روبرو
نئي حال حاصل هو به
وهو معكم وحده
تون چو قرين ٿو ڪو به
سو جھروڏس سوليسو
ويو ميم ممڪن هو به
اذڪر اشارو فاڌڪر
گوش ۾ رهي گفتگو

ڪافي نمبر ۱۴

هائ هٿ ڪيل بازڙي
ويلهڻي وارو ڪجين
هڪ الف اثبات ڪر
نخن اقرب اوڌڙو
وحدت واري درياء ۾
دور تي دارين کان
ماهر مورتوا ۾ مري

تون چو وچائين چو ميان
نه هٿ ملندين پو ميان
رڪ ڪيم بي جي پو ميان
دل ۾ اتي دل جو ميان
ڪثرت ڪچائي ڏو ميان
غازي ڪئي تون گو ميان
فاني ٿيو آجو ميان

بیشک بقا باللہ پر احمد الستی عہد جو چڈ و سارو یاد رک	ما فی حیاتی سومیان پر سر کنیو ہو تو میان اذکر عنایت پیر میان
--	--

کافی نمبر ۱۵

پر چو بند یی پر اپریو سبحانہ سبحانہ ناز مان نغرو ہئی تاب تارن جو ویو غیر ویو گلزار تیو نحر و جہہ اللہ سچا تہ غین پر غمزو لگو لا مثالی لاڈ لو	ہی آفتاب انوار کا سبحانہ سبحانہ تیو عن اقرب روبرو حبو سر جھرو سج سولہو تیو و ہوم معکم وحدہ قرب اقرب کو بکو تیو عین احمد ہو بھو جلو و مثالی موبہو
---	---

کافی نمبر ۱۶

آدا سالک صبحی کر جی گھریں تون حال پیارو جسم طالب جست آہی روح کن کن راز پر	تون تہ ہن احوال کی دور کر تون قال کی مس تیو رہبر سندس سیماب فرخ قال کی
--	---

مس مصفی تیل هجي
جد جو کر ترکیو
روح کی اندر ریاضت
پر ملائج هن پنهن ۾
سرخت کان سالم رهي
نار ۾ تائمر رهي
ان کري تفریط ۾
کان کس جيکي کي
جس شرط لب جو هجي
تارسي مس جي ملڻ سان
کسب واري کيميا
جو شريعت ۽ طريقت ۾
احمد ابي کسب آهي
جو کري نو سون صحبت

جنهن کي هجي کسر خانقا
صوفي صفارک چال کي
آڻ تائمر نار کي
سرخ ڪرئون مال کي
خاني هجي بي ڪانگ
قالو ڪري هرتال کي
افراط جو وچ ٿا وڻ
تون صاف ڪرنيڪال کي
چاندي مثل چيد واکر
هو وڏي اقبال کي
آهي چيل هي سڀ بيان
ڪري ٿو ڪالھ کي
وھب سر صديق جو
ساڻ لوهي زال کي

مجلس سوم: ڪافي نمبر ۱

دلبر دوست پنھل جي رويار
ان سونھين آھيان پند پري جو
عشقون پئي ھان اڙي ڙي اڙي
ھت ڪين جاليان ڪين سڀي
پلڪ سھان نان پري ڙي پري ڙي

۱	قادر ميني ميان مانا ڪشالا	۲	اڳيون عجيب مون ايندم شالا
ڪيچي قرب ڪري ٿي ڪري ٿي			
۳	روئندي رڻندي هڪل هاريم	۴	پير پتون ٿي لکن ساڙيم
وڪ اڳي ناوري ٿي وري ٿي			
۵	احمد آس اهيدان پنون	۶	سچن وسايو جهنگيون جھنيون
هر دم هيرو ٿي ٿي ٿي			

ڪافي نمبر ۱۸

۱	جڳي جادوگر جي وويار	۲	چشمي ڪئي هان چري ٿي چري ٿي
مانءِ رانجهن جي رانجهن منهنجو			
چکيم ذوق ذري ٿي ذري ٿي			
۳	جھوڪ رانجهن جي پار دٻائون	۴	ڪي اچي مون آرام اُڏرايون
ويندس پار تي ٿي تر ٿي ٿي			
۵	پار رانجهن مان منهنجار مڃاڻا	۶	ڪم پيا ڪيڙا شال نه ڇپاڻا
ويندن گوٺ ڳري ٿي ڳري ٿي			
۷	احمد اهو ملیم ساڳي	۸	جنهن لئي هيڙم حال براڳي
کوليئن دل جي دري ٿي دري ٿي			

ڪافي نمبر ۱۹

۱	يوسف يار مصر جي وويار	۲	خوابن ڪئي هان ڪڙي ٿي ڪڙي ٿي
---	-----------------------	---	-----------------------------

عشق او نهجی شورخالیو

عجبت او نهجی وطن و حیاو

عشق هئین آری آری آری آری

چشمیان چهریون کلین ^{کارت}

مژگن نازون نوکان مار یون

و یون تاتدره وری وری وری

آهن زلف زور اورطالم

وتت وگزیابا کابالم

چوشون جان جری آری جری آری

احمد عینان عین قنای

لدی زلیخا باز بقانی

لا یردس توں لری آری لری آری

کافی نمبر ۲۰

محبت ملک ملهیر جی

دیندیس کین چدی آری چدی آری

مشری موسم نوک قلاریا

پسین پیون بیر بهار دیا

سنان جی سحری سدی آری سدی آری

مارت میندی رنگیل آهیان

پوژر پوژری رنگ کین لاهیان

لاهیان کان هدی آری هدی آری

کاین وشن یون آتھن یونگ پارو

مار و سمھن ار یون و چار یون

دیندیس تنجی تادی آری تادی آری

شال و حیان ^{صفت} مو صلیح ^{صفت} یو سلا

اند دیندیس مرا من اماست

گلن شاین تان گدی آری گدی آری

مجلس چهارم کافی ۲۱

گيو پر پور پر چوڻدي
 صبحي دستور پر چوڻدي
 ولا يعلی سدا اعلی
 نئي آ منظور پر چوڻدي
 ۽ جبر وٽ جو جامع
 سدا نئي نور پر چوڻدي
 وسيلو پيڪن آهي
 مٿو مذکور پر چوڻدي
 سرڪاين کي سدا ساق
 گيو منظور پر چوڻدي

کافی نمبر ۲۲

شيو اظہار پر چوٹی
کلیو اسرار پر چوٹی
طریقہ ہی طرح سارو

مَعْمًا مَعْرِفَتِ کَوِی
 جُو آهی کُل اَنَاءِ مِر
 مَعطَر مَلکِ هُو هُو سَان
 مَعْلٰی شَانِ مَسْحَدِ جُو
 کِیو اَنوَارِ رَوْضِی جُو
 تَجَارَتِ یِ خَارَتِ جُو
 شِیو اَظْهَارِ اَحْمَدِ جُو

حَقِیْقَتِ وَاړ پِر چُونْدِی
 تَه سِتَر شَع بِمَافِیْمَا
 کِیو هِیْکَارِ پِر چُونْدِی
 وَدَّ اِلُو زَیْبِ زَیْنَتِ مِ
 طَرَفِ چَمِکَارِ پِر چُونْدِی
 دَاکِرَا دَالِ تَجْرِیْ کَم
 وَتَانِ وَتَجَارِ پِر چُونْدِی

کافی نمبر ۲۳

اَحَدُ اِلٰهٍ الصَّمَدُ اِلٰهٌ
 تَبَاسِرُ صَدَقَ مَا نَظَاهِرُ
 هُوَ هُوَ کَنْزُ مَخْفِی مِر
 مَحَبَّتِ مَا نَ هُوَ مَوْجُو ن
 هُوَ اِلٰهٌ هُوَ هُوَ الرَّحْمٰنُ
 یَا مَنِّی اَوْتِ عَیْدِ یَتِ
 عَنَایَتِ سَانِ اَحْمَدِ کِی
 سَنوَارِی سَا زِ صَوْرَتِ جُو

کَلِمَا اَنوَارِ لِسْمِ اِلٰهٍ
 سِیْمِی اَسْرَارِ لِسْمِ اِلٰهٍ
 اَدِیْهُوَ اَسْرَارِ وَحْدَتِ جُو
 کَلِمَا کَلَمًا لِسْمِ اِلٰهٍ
 رَحِیْمُ آهی رَحْمِ وَاو
 شِیو نَوَارِ لِسْمِ اِلٰهٍ
 فَضْلِ فِی الْحَالِ تَبَوْنَا ح
 شِیو سِیْنِکَارِ لِسْمِ اِلٰهٍ

کافی نمبر ۲۴

بِفَضْلِ اِلٰهٍ وَحَمْدِهِ

بِشِی تَصْدِیقِ لِسْمِ اِلٰهٍ

رہی آباد نسل ہر دم
صدائے مان صبحی آلو
بِاللہ فوقِ اَیْدِ یَہِیْمُ
ہُوَ اللہ ہُوَ اللہ ہُوَ اللہ
کرمیو عید جی اولی
تجانی ساٹ احمد کی
شیر سی فاعا بالخیر

ایہا توفیق لیسیم اللہ
کلیو گلزار وحدت جو
لٹی تشکیک لیسیم اللہ
رحیم آہی رحم وارو
سدا تطبیق لیسیم اللہ
پڑھائی پیر لیسیم اللہ
بالتحقیق لیسیم اللہ

مجلس پنجم کافی نمبر ۲۵

وحدت منہ وجود ذلوسی
من پر سب مقصود ذلوسی
بازی گرجی بیشک بازی
محض حقیقت منہ مجازی
علم آدم عین اشارو
وہم وجود جو تیس سالو
عرشون اعلیٰ بات بتائی
سبع صفات پر سب سمائی
وحدت جی چنن کالہ گپی شو
ناظر خود منظور بیٹی شو

سبحان اللہ سبحان اللہ
سبحان اللہ سبحان اللہ
معنی جی دس صورت سازی
فہم فکر مقصود ذلوسی
مولیٰ جو منظور نظارو
ملک کن جو مسجد ذلوسی
قلیون کین لوجوش جگائی
مطلب سب موجود ذلوسی
کثرت جو کل چوہ چپی شو
احمد کی مہمود ذلوسی

کافی نمبر ۲۶

پہنچو پاٹ حضورِ نبوی
یا ٹون پاٹ عبورِ نبوی
لاکھ سارا برہ بھانا
مست پیالہ پیرِ مہانا
تپ سرخفی اظہارِ دُلم
ہرک لفظی پر شر و ار دُلم
جذہن غایر جو لفظو غرقِ نبوی
منجھ ترک تعالیٰ درکِ نبوی
احمد نبی و قصد بق تعالیٰ
منجھ ہویت مست مدای

سبحان اللہ سبحان اللہ
سبحان اللہ سبحان اللہ
صورت مان شیا بخش شہانا
پر چونڈی مان پر پورِ نبوی
ہو غالب ہرک غفارِ دُلم
انہی مستی پر مخمورِ نبوی
انہی فرق فنا پر فرقِ نبوی
خود ناظر فی منظورِ نبوی
شاہی فی ولی غرض غلامی
وحدت پر وہاں ربِ نبوی

کافی نمبر ۲

لنگھی لاگان پارِ پیاسی
الک پر اظہارِ شیا سی
لاکھی لہرِ اللہ و حیا
پیرِ سببی پند سکایا
اللہ اللہ راحت روحی

سبحان اللہ سبحان اللہ
سبحان اللہ سبحان اللہ
الک پر شیا روح جارا یا
غیر ولیو گلزارِ شیا سی
اللہ اللہ قیض قنوی

اللَّهُ اللَّهُ جَامِرٌ صَبُوحِي
هُوَ جِي رَمَن رَسَائِي هُوَهُ
بِخُشِّي يَزِيهَائِي هُوَهُ
أَحْمَدُ الْخَلْدِ شُورِ عِيَالِي
ظَاهِرِ بَاطِنِ جَوْشِ جَانِگَالِي

وَعَدَتِ جَاوِدُجَارِ شِيَا سِي
لَا تَنْفَرُ نِنَائِي هُوَهُ
هُوَ مِرْهَشِيَارِ شِيَا سِي
نَحْنُ أَقْرَبُ قَرِيبِ وَدَالِي
صَوْرَتِ جَا سِيكَارِ شِيَا سِي

کافی نمبر ۲۸

پَرچُونْدِي پَر پِگُونِ دُؤِي
نُورِ حُضُورِ نِشَانِ دُؤِي سِي
رَا نِجَمِ شَالَا هَزَارِي وَارُو
دِرِ دَرِ نِخْشِي دَاكِ دُؤِي سِي
رَا نِجَمِ سَائِيكِ وَلِي دُؤِي
مَلِكِ فَلَكَ مَكَانِ دُؤِي سِي
عَرَبِ عَجْمِ يَ بِلَغِ بَحَارِ
طَالِبِ تَرْكِ كِسْتَانِ دُؤِي سِي
صَوْرَتِ سَا زِ سِنَوَارِ يَاسِهَاطِ
عَبْدِ مَسْتِي اِحْسَانِ دُؤِي سِي
رَاهِ سَجْدِ جِي صَوْرَتِ سَهْطِ
خُورِ پَرِ لِيكِ حَيَاتِ دُؤِي سِي
أَحْمَدُ صَدِيقِ سَوَسُو وَارِي

سُبْحَانَكَ اللَّهُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
سُبْحَانَكَ اللَّهُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
جَوَگِي دَانْگِي پَانِ پِيَارِ
سُبْحَانَكَ اللَّهُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
خَاطِرِ هِلِ وَفَتِيرِ قِي آ
سُبْحَانَكَ اللَّهُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
سَارَا اُنْ جَا نُورِ نِظَارِ
سُبْحَانَكَ اللَّهُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
نَا زِ نَوَازِ سَمُورِ اَمْهَاطِ
سُبْحَانَكَ اللَّهُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
دَسْتِ بَدِستِي پَهْرِي نِجْهَطِي
سُبْحَانَكَ اللَّهُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
گُھُورِ مِرْگُھُورِ يَمْرُجَانِ پِيَارِي

شمس قمر قربان دُ لُوسي

سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

کافي نمبر ۲۹

پير چو ندي پو تار
صوفين جو سينگار
شُرڪ شَرارت شَبها شامَت
هليو هو ڪو دين سچي جو
معني وارو مامر ڏيڪاري
اَلْاِنْسَانُ سِرِي اَنَا سِرُكُمْ
سمع بصيران صبحي سچائي
سمع بصير سچ سر الاهي
وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ
گھوريون گھوري احمد اُنتان

پلي ڪري آيو
پلي ڪري آيو
دور ڪيا ذاتار
چو طرف چو ڌار
صورت ڀر سڀ پار
الڪ ڪيو اظهار
عين رکي اعتبار
ڪامل ڪيو ڪلتار
ڌار نه ٿي رک ڌار
جان جسم رک وار

کافي نمبر ۳۰

پير چو ندي پگوان
سو تهنت پريو سلطان
صورت ساز سنوار ياسه ٿا
تانهن معامام انهي جو

پلي ڪري آيو
پلي ڪري آيو
معني وارو مان
بيشڪ آهي بيان

۱ صورت سہٹی مور مہٹی
 ۲ سویتن انہی بی سپ جگ موہو
 ۳ حافظ ہادی حامی جامی
 ۴ شاہ گدایان پیرامیران
 ۵ پیش امامان پیرمخانات
 ۶ احمد سرسرواہ سچڑ تون

۱ سَمُون آسلطان
 ۲ مَلک قَلک مَستان
 ۳ قُر پُر قُر قُر آت
 ۴ حَانی جات جَہان
 ۵ جِلویدار جِوان
 ۶ قُربون کُل قُربان

کافی نمبر ۳۱

۱ احمد آھیون احمد آھیون
 ۲ شکرًا لِلّٰہِ حَمْدًا لِلّٰہِ
 ۳ فَاذکُرُونِی اَذکُرْکُمْ مِیَاکِن
 ۴ دس وھب کی صحیح سیاحت
 ۵ دینی تون کی چابک چالہ
 ۶ کثرت کی کروحدت حق
 ۷ مستی واری بھر جوں مہمان
 ۸ درست درئی تی دوست دلو سی
 ۹ احمد منتری مامر محبت

۱ ظاہر باطن گھوری گھوری
 ۲ ظاہر باطن گھوری گھوری
 ۳ سائین سان مل سوہی گھری
 ۴ منجہ سراز ی توری توری
 ۵ دَر پچاٹج دتوری توری
 ۶ قلوبن کوڑ کی کوری کوری
 ۷ وھن ویدر میدوری دوری
 ۸ پیچی پولن کی پوری پوری
 ۹ چپل پاٹ ٹوچوری چوری

کافی نمبر ۳۲

صورت کی نیٹی صورت پر

صورت پر پاٹ کما یوسی

وہم وجود اثنائی وارو
 صورت مرشد معنی اللہ
 بیت اتاہون پائی یارو
 کثرت کی منجہ وحدت آئی
 سینے سرسمائی یارو
 نازن نفی اثبات صحت
 عیدی پل پلائی یارو
 مثلی پر بی مثلی چائی
 صدقون سیس نوائی یارو
 مور کجہ ناسمجھی معنی
 پیو پری یچائی یارو
 پانٹون پاٹ پری ٹی سارو
 صحتی صدیق سدا ئی یارو

ہن صورت سائی وچا یوسی
 بیت اتاہون پالیوسی
 غلی گمان گنوا یوسی
 سینے سرسما یوسی
 شاہی طبل وچا یوسی
 عیدی پل پلا یوسی
 موتو امام ملہا یوسی
 صدقون سیس نوالیوسی
 اقرب قرب ودا یوسی
 پیو پری یچا یوسی
 گیت اتاہون کایوسی
 صحتی صدیق سدا یوسی
 احمد نامدرا یوسی

کافی نمبر ۳۳

ساڑی سوڑی سانگ سمورا
 ہک وجود شہوتیو جڈھن
 اپون آپی دوریشیوسی
 ناظر تی منظوریشیوسی

نینھن نفی سان لا یوسی
 عین عدم مریمآ یوسی
 وحدت پر وھلوریشیوسی
 گیت انا الحق کایوسی

آبی عین فی غین تیوسی
 ثابت مناجہ ثقلین تیوسی
 آتش آب فی خاک بہ میں ہوت
 حلوا ارض افلاک بہ میں ہوت
 احمد صورت پیر مغانی
 ہکو جلو و ہکو جانی

تارک دُھن کونین تیوسی
 کون مکات ملہا یوسی
 حرص ہوائی پاک بہ میں ہوت
 انا الحق الایوسی
 غیر خیال جی ناہن نشانی
 ہیٹ مٹی ہک پائیوسی

مجلس ششم کافی نمبر ۳۴

اسان دین کفر کان دُرمیان
 کڈان مالن ہو کڈان قاضی ہون
 کڈان بازیکر کڈان بازی ہون
 کڈان صوفی ہو کڈان صافی ہون
 کڈھن شوکیو کڈھن شافی ہون
 کڈھن شیعاسنی چال کرون
 کڈھن محض حقیقی حال کرون
 ابو احمد عین عیان میان
 اہو صورت جو سلطان میان

ہک وحدت پورہ اور میان
 کڈان رندی رمزی راضی ہون
 کڈھن موج تیون منصور میان
 کڈھن غمزی بازگرافی ہون
 کڈھن مست آہیو مغرور میان
 کڈھن فقہ فلسفہ قال کرون
 ہر ملت چاہون مور میان
 تڈھن جلو و کیوتہ جہان میان
 خود ناظر تہی منظور میان

کافی نمبر ۳۵

تیو عین عنایت عام میان

تڈھن پیتم وحدت جام میان

سارو سرخنی تہ شہود تہو
 ہر حال ہر موجود تہو
 تہو وحدت وارو وصل جڈھن
 تہو غیر گمان جو غسل تڈھن
 وہ چلو و جوش جو ان میان
 تہو ظاہر نینھن نشان میان
 تہو جام تہو کیفیت کلال میان
 و یو خام خودی جو خیال میان
 تہو احمد عین جمال صبحی
 ری ذات صفات نہ یو رہی

ہر مولیٰ حق مقصود تہو
 سب کفر تہو اسلام میان
 تہو نقل مان پیدا اصل تڈھن
 حق حاضر ناظر نامریا تہ
 تہو پیالو پیر مغان میان
 جڈھن عشق اچی مار پی کام میان
 ہر حالت ہو کی جمال میان
 کیو پیرا ہوا انعام میان
 کیو پیر مغان تہ کمال صبحی
 کلیو صورت وارو مام میان

کافی نمبر ۳۶

اسان محض حقیقی حال میان
 جڈھن وحدت وارو جام ملیو
 مشی عین کفر اسلام ملیو
 جڈھن پیر مغان ار پند سکھوی
 وحدت کی ہر ہند سکھوی
 احمد تی آ عین عنایت
 اندر پا ہر ہر حکایت

و یا خام خودی جا خیال میان
 تڈھن جنبش کان آرام میان
 گور تہی اہا کالہ میان
 رندی رمز چورند سکھوی
 و یا تہی دارا تال میان
 لٹا دو تہی جاشرک شکایت
 وہ جا گوی جوش جمال میان

کافی نمبر ۳۳

ز نو پیالو پیر معان میان
 انہی پیالی پیٹ چور کیو
 انہی وحدت منہج و ہلور کیو
 کیو ذات ظہور و زور میان
 ہو غور بیوقوفی الفور میان
 ظہور وحدت محض وصال میان
 شہر حوتہ موج مثال میان

تذہن جاگیز جوش جوان میان
 ز سیٹی مستی سر مستور کیو
 ٹی مشکل سب آسان میان
 لٹو شرح صفات جوشور میان
 و ثبات صورت جی سلطان میان
 پیٹوا احمد عین جمال میان
 آیو ظاہر عین عیان میان

کافی نمبر ۳۸

حذران بیتہ جام رخسار کنون
 دتا وحدت جام وصال میان
 جاگیا جلوا جوش جمال میان
 یکجا وحدت شک گمان میان
 بین پولا ہر دو جهان میان
 ہر دم لا والی ہی لٹ میان
 وائی وحدت ہر دم وات میان
 جذبان احمد عنایت عین ہوئی

چند چٹ پیٹی شور شمار کنون
 تیاہادی قرب کمال میان
 لٹا اولاً عبد غفار کنون
 گیا کثرت دائم نشان میان
 نیم واقف انہیں اسرار کنون
 کنا قرب والی انہیں کامیان
 تکی تین ایہا تلوار کنون
 تذات آزادی دارین ہوئی

دل هو هو ديوچ چين هوئي

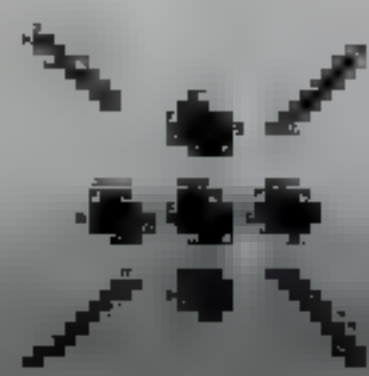
دل واسي انهيون هپكار خنن

کافي نمبر ۳۹

دلجاء ڪر دلجاء ڪر تنهنجي سدا توساڻ آ
تون پاڻ پاسي توکي ڪيئن سرڪشت ڀرگردان آ
سورڙ شيب توڻي رهي جنهن سان روح جي ريعاڻ آ
نهن اڀر اوڏڙو جيلوي نما درجيان آ
وجھت وجھي ڪر صبحي پوءِ ڏس ته آهي يانه آ

جڏهن قول آقرآن جو احسان سان احسان آ
ڏس مونجه مشڪل جي ڪٿا آسان سڀ آسان آ

حافظ جڏهن حامي ٿئي پوءِ مونجه من کي ڪانه آ
احمد هڪو اثبات هو سڀ محويت جو مان آ

کافی

در ثنائی و دعاء

نمبر ۴

پر وشن میر حضرت عبداللہ صاحب

سجادہ نشین پرچونڈی شریف قدس سرہ العزیز

جوش جبروتی جگا وی جامر شامانی دُئی
موج ملکوتی مریندا عامر شامانی دُئی!

نازنین ناسوت وچ لاهوت دی پتہ پیچری
سپ دسیندا اڈی عجب انعامر شامانی دُئی

ہی شریعت تہی طریقت داپیارا پیشرا
ہی حقیقت معرفت دی مامر شامانی دُئی

رہ رلیاندا راہبر عالم سچی دا آسرا
جملہ ناکامانڈی ہی وت کامر شامانی دُئی

چشم چہری کر مریندا کان تمہی جان وچ
درد مند ان کون گھٹیندا دامر شامانی دُئی

ہی ورتان تی ورت کری لوکان دی لچپالی مدام
ہی سدا عالم سچی دی مامر شامانی دُئی

عید دی آولی چپیا ہی آن پرچونڈی اندر
تیر عبداللہ سدا یا نامر شامانی دُئی

احمد عربی کئی شدہ تھی عنایت اعظمًا
عرش کری وچ گھٹی دمر دامر شامانی دئی

مجلس ہفتم کافی نمبر ۱۱

بات بتا یوئی پوری پوری، واہ گروہی واہ گروہی
اتھد شید پر شورچا لوشج سہاد پر رمز راہو
نار نواز سیئی نوری نوری
۱ مام مکا پر مورت تھنہی نان شہانی صورت تھنہی
۲ سمجھی سی ہی سورت سموسری
جاگی کلجک منجھ کرامت صی سکار یوئی مام مام
ظاہر تیو منجھ وقت ضروری
۳ احمد جو ہوارت مہانگو ناٹ عنایت کیر سہانگو
۴ حاصل تیو سپ حال حضوری

کافی نمبر ۱۲

۱ صی سیکار یوگیان گروہی واہ گروہی واہ گروہی
واہ گروہی صورت سہٹی دست بدستی پھری پھٹی
پیارو پیر مغان گروہی

جوشون جیون گل میریا علیہ سر تی تالک رگا یمر
 اندر پاهر دیاں گروچی
 مہر کن پر راہر لدوسی کلسی جوانعام لدوسی
 کفر کتیر ایمان گروچی
 ذاہ ذہنچی پنج کیا پورا سمجھیم سرجا سر سہورا
 پر چوندی یگان گروچی
 رگ رگ اندر انھد پوئی انھد جو سرا احمد کولی
 آیو عین عیان گروچی

کافی نمبر ۴۳

مست پیار یو جام گروچی واہ گروچی واہ گروچی
 جوشون جام پیار یو جامی، کلیو سار و راز نہانی
 رگ رگ پر دم دم گروچی
 دک دک جام رصال پیار یو خام خوری جو خیال سار
 یگو دولٹی جو دام گروچی
 جاگی جوشون جامی مستی ظاہر تی ہر نام جیستی
 موصیو تنہنجی مام گروچی
 صدقون تنہنجو شیوک احمد واہ وچائی مری انھد
 بخشو سرا انعام گروچی

کافی نمبر ۴۴

هست تیرا ظہار گروچی واد گروچی واد گروچی
 آپر یوسج حقیقت وارو چاڈی کاڈی نورنظار
 چمکی ٹوچوڈار گروچی
 گنگا جمنات تیرت تنہنجو کلیو آھی مور ت منہنجو
 قریب کیو کلتار گروچی
 ہک نقطہ پر نرواڈیکار یوخام خودی جو خیال سارو
 مدتی سو سو وار گروچی

کافی نمبر ۴۵

واد موالی واد موالی
 جامر پلاؤ مستی مستی
 سیرچو سودو سیرسان آھی
 دوست کری ٹو دوستی دستی
 وڈھی مستی سیا وچائی
 حال ہکا ٹی ہستی ہستی
 وڈر وحدت واد وھایا
 واد وسانین دستی دستی

درست دئی تی دوست دئی

مشکل میستی مستی

احمد پیش پیر معانات

سدا کری پیستی

کافی نمبر ۴۶

واہ موالی واہ موالی

کڑھن کرم سان سارین سورین

کڑھن صمد لی حکم ہلا تین

پیر مغان ہک پٹڈ سکالیو

حال ہمد ہک حال دسین تون

مستی پیر جو ماہرڈ نو سی

احمد تی نت نین نین نعت

جامر پل پوٹی جوشی جوشی

محض مجازی پوٹی پوٹی

پری پری کات پوٹی پوٹی

دوست رہیو دوستی دوستی

غرض وڈی سان گوتی گوتی

حیرت پریسپ ہوئی ہوئی

تاز نواز جی نوٹی نوٹی

کافی نمبر ۴۷

واہ موالی واہ موالی

سان صمد جی حجت کی ہی

آپنی سوالی و جی نہ خالی

کثرت کی منہ وحدت آئی

کالج کو اپوٹی ڈوٹی ڈوٹی

رام رجائین روٹی روٹی

نت نت نعت کوٹی کوٹی

مفاہذ پوٹی دوستی دوستی

عام مراد نہ سمجھ سکتی
آج اس امید نہ لایوں

میں میں سمجھی کون کون
ہر دم حافظ سوئی سوئی

کافی نمبر ۲۸

واہ پیارا واہ پیارا
پر بھی پیٹم جام پر بھی
سچیم سارو راز رقم جو
نکس فنائی کئی بفتائی
بیک کئی پر حال پلائی
آن چائی سان جان لدوسی
انھی صورت سان لدوسی
امین و یقین ستین سارو
ظاہر باطن حال پیارو
لاجی ہکا نیک ڈوئی
احمد ہر تصدیق ڈوئی

سہنجو ڈیو راہ پیارا
دم دم مرثیو حال ختم جو
جسم نیو سب ساہ پیارا
کالہ اجائی شئی آجائی
آہین شاہنشاہ پیارا
پاٹ رجائی پاٹ لدوسی
ساہ شئی آگاہ پیارا
حال نیو سب یاد سارو
ہو ہو ہک نگاہ پیارا
اڑا لہر نیک ڈوئی
جان جہان شیناہ پیارا

کافی نمبر ۲۹

کرنا نازا نروار آیا
کڈان گل کلیا گلزار شوی

وج پر جو ندی پوتا آیا
کڈان گل ملیا ہب کار شوی

<p>کذا ان غفر لک غوار شیوی کذا ان هستی و حج غور شیوی کذا ان ناطق فی مظهر شیوی کذا ان صوفی صافی چال رکی کذا ان قلبی قریب کمال رکی کذا ان شرح شریعت ساز کوی کذا ان مال حقیقت ناز کوی کذا ان مظهر مظهر یک شیا هر طرحین هو تحقیق شیا</p>	<p>هر صورت معنی یار آریا کذا ان سولی سر منور شیوی کذا ان طالب فی تضرار آریا کذا ان راهب زاهد زهد خیال رکی کذا ان عین بی بی الوار آریا کذا ان طرح طریقت از کوی کذا ان عارف بن اسرار آریا کذا ان رند کذا ان صدیق شیا فی احمد عبد غفار آریا</p>
--	--

مجلس هشتم کافی نمبر ۵

<p>بی توں گهرین شین دور بین آھی سورسپ مذکور ہر جیکھی گرو فرما شیو جیتر اوہو ناپا شیو متیت مثل طالب شیو اللہ سدا غالب شیو کرمی علیہم خاص شیو شی سر نہائی ناظر شیو</p>	<p>وہ دور بین شی دور بین اعلیٰ اہمرا قول یقین سب حال ان ہر لائبر پوسپ کریں مذکور کین ہو جان ہی قاتل شیو آھی معما ہی مہین کر سوپ آھی قادر ہمت رکین ہر دور بین</p>
---	---

خِرْمَنُ وِيا جيڪو ڪشي
جي يار شي يا ورڌ شي
جي تال آتا حال حيا
ان وٽ ڪرين تون تال جا
مشڪل ڏي ڪا جا ٻجي
گهر تي مزو هي ما ٻجي
تعليم جڏهن اڪمل ٿي
ابليس ات احوال ٿي
ڏيپر ڪي اندر نظر
پاڻي گهاٽي ٿو پتر
لنگهي سڀئي خطر خطر
حرفا بحر فاع ڪر نظر
الشي شير احمد شادي
بن ياد سارو ياد ٿي

همت ڪرين هيڪر گهڻي
خروار پاڻي خوشه چين
جي حال آتان قال حيا
جوڙي رحم مڃو حسنين
هڪ پاڻ وس ٻي آڻجي
ڪر جهڏهي اندر جيان
نور وٺن مٺي افضل شي
فلڪي ٿين سر بر زمين
ٿي مستقل ڪل ڪين ڪر
ذالك مذاق السالكين
لاڪر سڀئي نفعا ضرر
مطلب شي سارو ميان
منجه ياد ياد ارشاد شي
مطلوب شي طالب ترين

ڪافي نمبر ۵

رڪ هوش تا در گوش شي
هت شاڪرتان شاه نشين
منجه فاڌ ڪروني فهم ڪر

رڍ جي اڳيان ڪهڙو رباب
له شان پنهنجي کي شتاب
ويڙانه پيا تون وهه ڪر

لَحْمُكَ بِلَحْمِي لَحْمُكَ كَر
جَذْمَن نَحْيِي عَن ظَاهِرِ أَتَشِي
وَالِي وَلِي وَاهِرِ أَتَشِي
تَأْوِيلُ حَيَاتِهِ بَيَانُ كِي
كِرْ كُورُ نَافِثَرِ آن كِي
رَمَزَانِ دَمَرِي نِي سَتَانِ
هَرِ اِجْدِي اِرْ كِيونِ چَتَانِ
تَنَجُوتُ صَرَفِ حَيَا هَلِيو
جَنَمَن يَانِ مَارِيو سَوْمَلْهِيو
جَذْمَن رِبِ سَچُو تَوَهْتِ كِيو
بَاقِي اِحْيَانِ چُو حَيَا رَهِيو
رَه يَارِ سَانِ تُو رَوِيو
هَرِيو دَسَانِ تُونِ هَوِيو
تُونِ شِيرِ آن چو مِيشِ تُونِ
دَرِ دَشْمَنِ دَرِ وَلِيشِ تُونِ
مَن مِرْ رِي هَك مِيمِ تُونِ
لَاسَانِ كَرِي تَرِيمِ تُونِ
اَعْدَا عَدُو ظَاهِرِ أَتَشِي
دَس يَانِ مِرْ پَاهِرِ أَتَشِي

لَاسَانِ سَتَجِ لَاسَانِ حَيَابِ
كُلْ كَالِه مِرْ قَادِرِ أَتَشِي
پُو چُو هَلِ تُونِ پِيَا حَيَابِ
حَيَا أَهَرِي تَعْيَانِ كِي
دِي يَانِ كِي پَنَهْ جَو عَنَابِ
چُو لَعْلِ لَدِي تُونِ مَتَانِ
كُولِي دَسَانِ قَلْبِي كِتَابِ
جَذْمَن يَانِ تُو كَانِ نَپَلِيو
اَعْلِي نَتِيوَانِ جَو عَقَابِ
چُو سَپ مَتِي غَالِبِ تَشِيو
خَالِفِ كَرِي كَنَهْ جَو خُطَابِ
سَپ حَالِ لَاسَانِ مَوْبَمُو
پُو دُو مَچَا كَهَرِ وَلُتَابِ
چُو دَا دَكِرِ دَلِ رِيشِ تُونِ
نَعْرُو هَسِي تُونِ نَوَابِ
اُمِي سَكِجِ تَعْلِيمِ تُونِ
بَا آبِ آفَتِ آفَتَابِ
چُو مَنطَقِي مَاهِرِ أَتَشِي
لَاسَانِ تُونِ كَامِيَابِ

۱۱
دَم رِي هلي نوکين کم
۱۲
ايهو رکين هر دم فهم
هن پي چيو هن پي کيو
هو آ سچو يا هي سچو
۱۳
احمد اتي هشار تي
لکي لکي اظهار تي

دَم پَر وجهين تون کين غم
تي خيال شالونا خراب
کجه ناشيوتان چاثير
النصاف کر دي تون جواب
بن يا رسپ کان دار تي
هت کرکلي مرجع مآب

مجلس نهم ۹

کافي نمبر ۵۲

تي بيخير تا پي خبر
کر غير کان هکدم گذر
دَم دَم ختم کي کر ختم
منجه بيخودي شي بهر ور
کر سوپ حاضر کي همکه
لاجي هتي سپ کي لهر
حافظ او هو حاضر او هو
سو تو کري زيرو زير

پہنچي صوپان ۾ سوپ سپ
هڪ کان هڪ ڪلياڻ ٿيڻ
اڻ ڪمائي ٿيڻ لالنگي
جنهن مان سڀو مطلب ٿي
اصلي نه هج احمد ادا
پير مغان هن پنڌ ۾

هڪار کين هر دم نظر
وسرن هڪ هڪ سان مگر
آخري ڪمائي ٿيڻ ۾ جهر
ان جو نه ٿي ڪجهه به اشر
اعلىٰ اٿي ايسو هن
هي پنڌ ڪيو آهي پڌر

ڪافي نمبر ۵۳

ڏسڻو آئي جو ٿو ڏسين
هادي ائين فرمائيو
جو حق آ سو پاڻيو
نام محمد ^{صلى الله عليه وسلم} ا جسر آ
منفي ۽ مثبت قسم آ
جنهنجي چلت ۾ چير آ
في مثل مثلي ٿير آ
هي لا اله الا الله
هر دم رکين ايها نگاه
احمد محمد ڪر صحي
شاخن منجهان آيا و هي

پڌر ٿو آئي جو ٿو پڌين آهي ايسو آهي ايسو
ناحق ۾ دل نه لائيو
ڏس پاڻ ۾ پاڻي ليو
هي جسر سار واسر آ
الله محمد هو لهو
تنهنڪي صحي هي سيرا
ڪلرمي تي هو بهو
هي محمد ^{صلى الله عليه وسلم} رسول الله
تا محويت ٿي موبهو
تان شڪ وحيي سپ لهي
اذڪار باقي سولسو

کافی نمبر ۵۴

من هک کري جئين ٿئين
 نازڪ ڪرين پڪس نظر
 ٿئي خورد بيني در نظر
 هي صبغة الله رنگ آ
 ڏس لعل مهرنگ آ
 جذ هن رو برو ٿي ٿو پڪو
 سڀا ڪجهه ٿي ٿو هي نڪو
 پور هو پڪو ڪريائڻي
 ناچائي جذ هن چاڻجي

پوئانهن ڪرئون تانهن ۾
 رک پوش پيري بر نظر
 جي نازڪ سين تاذس ائين
 پيرنگ کي هر ڍنگ آ
 جي نائين تان سڀ ٿئين
 تڏهن هو هو ٿي ٿو پڪو
 ڪرد مره نامر دم نيئن
 جيئن ونگ تي سرواڻجي
 احمد ائين جائي جيئن

کافي نمبر ۵۵

جذ هن پاڻ سان جهيڙو لڳي
 وسرڻ بنا هڪ پانهن جي
 اثبات ۽ انڪار جون
 ٿي مستقل ماندو نه ٿي
 سڀ غارت ڪر ڦيرتون
 هڪ ڀر هڪ منجهه

وسري وچن والون پون
 راهان سڀئي پون رد ٿيون
 جائي اچي جنگيون جڙيون
 ڪوڙي ڪوڙج پنهنجو ڪڙيون
 لاجو تمنجو آڇ ڪنيون
 بوليون نه بولج ٿون نيون

ترڪي هو ۾ هو هلي
غازي مڙن ٿاڪين ڪي
تت الڙي کان عرش تائين
الله هڪ غالب سدا
الله اڪبر جن چيو
هڪ ڳالهه جي ڳولي ڳلي
هڪ سمجه هاري جي وٺن
ڊاهي هو حالت هڪه
احمد انهي آسرام ۾

غازين وڌيون ڳوليون ڪنيون
هر دم اچن حملاڪيون
جن حيدر يهڪلان هنيون
راخس سنڌيون رازيون هيون
تن جون مرادون سڀاهيون
پوري ڇڏيون ٻيون سڀ ڳليون
سمجهان ٻيون بي سود ٿيون
هو سان ٿين سارون سنڀال
سڀ فضل سان فتحان ٿيون

ڪافي نمبر ۵۶

آهي الله آهي الله
ڄاڻي خدا ڄاڻي خدا
آدر اهو آڳو اهو
سودوست دل دلجو اهو
لاڄي مٿان لاڄي مٿان
باقي الله ٻيو ڇا ڏسان
سرور شني سجدو ڪرڻ
ديدار ۾ ديدان ڏرڻ

هڪ يار منهنجو يار آ
ٻيو ڪو نڪو درڪار آ
هر حال ۾ راڳ پو اوهو
غمگين جو غمڻار آ
ڇو ڌار لاڙ ڏسان
اظهار آ اظهار آ
سڀ سان ٿي ان ۾ ورڻ
هن ساهه جو سينگار آ

انڪار ۾ اترار آ
هي تنه ڌران تار آ
ان جو ڪرمان جو فضل
احمد لهي توهر مهل

اترار ۾ انڪار آ
سرڪار آ سرڪار آ
اعلىٰ اتر آ هي اجهل
هي ڌار سڀ کان ڌار آ

مجلس دهر ڪافي نمبر ۵

مخلوق جي معنيٰ ڏس
هي چتر ديدنه تي خبر
نن حال جوڻي قال آ
منجه ديد جي ديدان رکڻ
سوري چرهن صوري نه آ
منجه پانهجي پنهنجو اچڻ
هڪ فرد کي هت ڪر صحت
هو روح تا آهي هڪو
احمد صحتي تصديق ٿيو
مع من احب جي مامسان

خالق اناھون ياد آ
شڪ شرڪ کان آزاد آ
سوتان سپوڻي باد آ
اصلون اھوار شاد آ
هي معنوي تامات آ
لئي بيخودي بنياد آ
جو مصدر الٰه فراد آ
توري گهڻي اجساد آ
شيرل سدائي شاد آ
عاشق عجب ايجاد آ

ڪافي نمبر ۵۸

صورت بنا معنيٰ ڏسڻ

نا عقل جو امڪان آ

لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَارُ
جِي لَنُ تَرَ اَنِي لَو چوي
اَنِي اَنَا الله جو چوڻ
پَت مرد جي يا مرد شي
جي پڪ اتي تاپند ڪر

هم چيز من هم چيز تو
من تو شدم تو من شدي

فائق سند و فرمان آ
تان منجه جبل جي جوه ڪر
چاهي شجر جو شان آ
دائيم ايهو دستود آ
پير ۽ مگر هت ڪانه آ

هم آن من هم آن تست
احمد مٿي احسان آ

ڪافي نمبر ۵۹

اچي ناز ڪر وٺي فهم ڪر
جڏهن سو جهڙ سو بهج ڪيو
احول نه ٿي احوال ڏس
ري سر ڏني ناسر ملي
گوريون ڪريو گور ڏس
جڏهن ڏس ٿي تاهه ڪٿي
خر منجه نمڪ آهي نمڪ
مشڪل وڏي مشڪل مگر
احسان سان احسان ٿي

اڏڪر سندس انجرام آ
تارن جو ويڙو تاب ميان
جو صبح آنا شا مر آ
جڏهن گور ڪا ڏو شير جي
جڏهن شير جو ٿيو طعام آ
جي هون ڏس ٿي تان لک هزار
ڪيو چا ڪام آ
احسان سان آسان آ
فرقان جو فرمان آ

همچين من همچين تو
مهربانين محبوب جي

همران من همران تو
احمد مليو الحامد

ڪافي نمبر ۶۰

معنيٰ بنا صورت ڏسڻ
پر مور سڀ مذڪور ۾
هو ناملي سرڪان سوا
گوهي ڪري ڪانڊ وڃي
جڏهن ڏيڍ ڏيڍ ڏيڍ
دستي بدستي جي گهرين
سڀ صورتن ٿيون مورتان
ڪر سڀ تان سويان لاهين
مشڪل وڌي مشڪل مگر
احسان سان احسان ٿئي
هادي جڏهن حافظ رهي
احمد انهي معنيٰ ڪري

چا شان ۾ شايد آ
فائز گهڻو فرمان آ
سود و سهانگوتان آ
غازين سندو گهار آ
ٿيون نينهن جون نشان آ
تان محويت جو مان آ
صورت صحي انسان آ
قادر قوي رحمان آ
احسان سان آسان آ
فرقان جو فرمان آ
پوءِ مونجه من کي ڪا نا
منجه موج جي ستان آ

مجلس يازدهم ڪافي نمبر ۶۱

ڪاٿي ٿو ٿون ٻولي

جسم به تنهنجو جان به تنهنجي

پاڻ ڏسي جهل پاڻ تي پورو
پاڻ ڏسي بنياد جو تنهنجو
پاڻ وساري شاد گذارين
رڳ رڳ آهي رڳو تنهنجي
چرخو چوري انهد وارو
احمد آهيون اڄ تانڪل جا
پتي تي جو پڪ ڪهاڻي

ڪالهين پيون چو ڪولين
جيڪر اڪيون ڪولين
پيا سڀ پولا ٻولين
جيڪو چرخو چولين
رمر حقيقي ٿولين
چوٽ لڏي ٿيندڙ چولين
جهوٽي منجه پٽولين

ڪافي نمبر ۲۲

ڏسي پڙهڻ ۾ وڌو ثواب
مسجد ۾ ٿون بيھ نه پائي
هر هر ڪرناھڪ جي ادائي
ڪالھ لھين ٿون ڪالھ وڃائي
سمجھ بنا پيو ڪير سڪائي
پڙهڻ نماز ۾ پاڻ بهارين
چپڪري ٿون چهار اڏارين
پنهجو پاڻ کي ڪر ناخالي
اچي آهي ڏاڍي ڪالي
احمد اُستي سستي ساري

يا د پڙهڻ ۾ ڪيو سواد
بازر جو ڪر سڀر سداي
جاگڻ کان آخامي خواب
بهرنگ کي تاهر رنگ آهي
ريڍان سمجھن دين دُباب
ڪل گهرين تانڪل وسارين
آهي پنهنجو پاڻ حجاب
ناحق نفس کي ڏي نه نڪالي
تاهي نشو شوق شراب
جيئري آهي جاتو ماري

ہد کی آہی جا ٹی باری

مید و جوتی سو ٹی ماری

کافی نمبر ۶۳

جی ڈی تہ جی لہان تون

ایمان کا اشارت

کالہیون نہ ہی گجھارت

ہو کب آلو ہاری

بکوات ناتھن باری

ہو وہب آہ ککری

ضد زہد سپ زیادت

آہی اصل کان آہی

ہالٹی نکو بیٹائی

پرپر تو ڈیکائی

ظاہر مر ہو زیارت

پٹی جامہ مک وصالی

بی رنگ کر بحالی

ٹٹی رنگ پور جو والی

گم کر خودی خیانت

من سج کری سخن تون

لاریب ریب پین تون

خو پری ہو کن تون

ڈی تون ڈسی شہادت

ارض و سما بہ تنہجیا

جٹ جس جٹا بہ تنہجیا

ہارت نقابہ تنہجیا

تو پر سپی امانت

اثبات احمد ایتان

حب حال حکم من تان

مشکل مدام آسان

باد بدوین دیانت

کافی نمبر ۶۴

جٹھن دی سو ٹی ہو ٹیو

احمد کجا احمد کجا

هڪ سوچ ۾ رهڻ سوچيو
کولي اکيون ڏنڊ عدد
جادو ٿيو حال ۾ قدم
پرڪار دانش ڪار آ
ميد تي مرجع وار آ
بحر قدم بازي ڪئي
نڪري وري ان ۾ وڌي
تن من ٿيو من تن ٿيو
احمد صبحي ساجين ٿيو

شيري ڪجا شير ڪجا
هڪ ۾ هڪ ٿيڻ هڪ ۾
احمد ڪجا احمد ڪجا
مرڪز ۾ جاتون ڏاڍا
احمد ڪجا احمد ڪجا
صورت لهر ساري ڪئي
احمد ڪجا احمد ڪجا
وڻ ۾ اڃا پڻ فن ٿيو
احمد ڪجا احمد ڪجا

ڪافي نمبر ۶

نڪي ڇڏي نڪي گڏجي

ڪڙو ڏسجي ته پوڏ سڄي

مزو ڏسجي

نڪي لکي نڪي پڙهي
ڪيها قلبي ڪيها سري
يڪا يڪ گهور ۾ گهوري
چوڻي چاهين اوهو آهي
ڦٽي راندو ته ڏس ڪا هي
سيوڻي چنڊ کي چوڙي

چڙو ڏسجي مزو ڏسجي
ڪيها قلبي ڪيها سري
سيوڻي ڏسجي مزو ڏسجي
ڦٽي توکي وڏو ٿا هي
اڄهو ڏسجي مزو ڏسجي
اميد ۾ خوف کي پوڙي

عوارض ہی سہی کڑی
چوٹی آھی اصل آھی
تکڑی ہی ہی طرح لہی
اھا احمد کی آس آھی
نمک خ کی نمک ناھی

یکوڑ سہی مزد سہی
نہ رک کو نا لا پوناھی
تکوڑ سہی مزد سہی
نہ پیرل باجوہ نا لہی
مٹوڑ سہی مزد سہی

کافی نمبر ۶۶

سہی ہی ہی نہ پت پک مومل
نہ چک چھرا چٹان ایھی
نوائی نازسان ناستر
اگہی کبی انھی نگاریا
طہساتکی ناک تون
لھوئی ہو بھوب تون
نقصو نا کو ضروری ٹو
دکھی آدوہ مان تکی
بیانی جون اکیون پونتی
اکیون پی بہ کتان آھن
خلل فرعون واری کت
اچی منصور واری تھی

کبی کتوی رسا کرتون
سہی ساڑی صفا کرتون
کری اک مہلی آتون
انھی جامتد فاکرتون
سد و آتون ہلی موم
بیانی لا بلا کرتون
ہجی جو سارہی بو شو
دین جو پتہ دا کرتون
یک چٹھی چلا کرتون
سجالی سی سہا کرتون
خودی آھی خیانت سا
چڑھی احمد مرا کرتون

کافی نمبر ۶

جذہن لدلو تہ سپ چڈٹو
جذہن کرلو تہ چا ڈرلوٹ
چرہ ہی چوٹی اکيون پوني
تہ پوي مہٹی ملا مت جو
سینی جو سمند چھاگی
انہی کی پوجھلی قطره
ظہندی پری جی صید
جذہن تیو صید سینی ہر
شجر و جنہن ہٹی شعلو
اچن ان جو عنایت سان
انہن ویشٹ گھمان سمند
ہی ایمان تا۔ ان جو
تدمر مان جنہن کیو آدم
بسر پ سمع جو احمد

سٹ سامان مشکل چا
نفعو نقصان مشکل چا
ہلی چا ہوت ڈی کاہی
تپ میدان مشکل چا
اچی پھو پس ڈاران
بیرہ یاران مشکل چا
چی کارٹ ضروری آ
چٹ نشان مشکل چا
کری اولو الا یو ہو
منجھان انسان مشکل چا
جنہن جو حکم آجاری
مٹ فرمان مشکل چا
ڈیٹی خلعت خلافت جی
مٹی احسان مشکل چا

کافی نمبر ۶

ماندا پیل کرن پکاران

نہن بھاب بکا و نہا

بیاض
چو بین سحر چاه نه شمشاد
چنانکه تنهون چهل چهلون
و نه سداي و گزلون و هزلون
واه لب و لانی لای
آب ز لای
چاه
آه چای و لبند سحر دی
واه اسادی دلگون و لای
آه عیان راحت روحی
چام بیارن چام صیوچی

ماند ایلک کون بکارن
نیگهان مارن ناکه نه ریزون
نیز نقاب تیاه نه شمشاد
سی سی خوف کون خیالی
سوی کای سکا نه سحر
موتی لعل قطارات یثدی
هرس هس هس هس هس
فرحت بخش فیض فتوحی
دور بدور گدا و نه سحر

کافی نمبر ۶۹

جو زجهاد کلهی سر بازی
آبی جان چای نهی رنگی
لادی تیغ تکیری چانوی
فتح کینوسی صفر جهاد
هک وجود لادوسی عدمون
سوی ناز نیاز به سوسوی
احمد شیر شکار شیوسی
حکومت مکانات پار میثدا

کیها سانی سنگی ری
آبی فن فرنگی ری
دو دستی نی ازی سنگی ری
اکبر تیوسی چنگی ری
سوزی سازی چنگی ری
سوسر ساز نی چنگی ری
شیری پاد کنگی ری
تنیوسر دملنگی ری

کافی نمبر ۷

جو زیور یار کلاہی سر بازی
 کثرت دی کیا بازی بچہ کی
 نا کوئی دوست نا کوئی دلجو
 ہو دوست تھی ہو دشمن
 بے رنگی جو بر حال تھی سی
 لوکان عشق ایمان جو منگیا
 ہر رھو یا حال ہویت
 احمد مظہر پیر پیارا

نا کوئی سانی سسنگی ری
 وحدت دلش ری ونگی ری
 نا کوئی دشمن ونگی ری
 جنگ بجایا چنگی ری
 حال شیر ہر رنگی ری
 ہرک رضا اسان منگی ری
 طلب لہی گئی تنگی ری
 سب سنیا لی منگی ری

کافی نمبر ۸

روح شہن گدا گور میان
 کیا سیر سالک منتھی
 بی رنگ رنگ آون وہی
 شہر سلطنت سالک کیا
 قطرا بد زیا ہو کیا
 ہرک ہمی نف صا احدیت
 شکر فخر مدنی فر دیت

میں ہو گیا کچھ شور میان
 ہرک ہوئی نظر ہرک وج رہی
 جینوس موج بحر دی لور میان
 سب غیر ہارک کیا
 جذبان ذات آنداز میان
 بی نال بی بی وج گشت
 لشر آشیا ری شور میان

بیان

هو هو عجائب اسرار هي
هاها عجائب قسرها هي
هو هو لئلا هو هو بهو
صورت بصورت سولبو
هو هي اصل جان جهان
احمد اسي دا هي بيان

هي هي عجائب جسم هي
هك قير هي ين نور میان
ذره بزره هو بهو
خود كيچ تيا پند میان
هو هو عيان هو هو نهان
انهد وحي كس كور میان

کافي نمبر ۷۲

جذان شور مجايا شرميا
تيا گور جو لقمه شير میان
تيا لچل لچي گير میان
جذان ناقص کامل پيش پيا
خود شکر شیرين نيش تيا
ايهو آهن آتش تاب ويکو
وج بجردي کم حباب ويکو
جذان سمجھاوي سبجان میان
احمد ويک عيان میان

کيا گجي کر به گور میان
پيا فکر تيا انهي تير میان
پيا گجدا گور بزور میان
سپ خوفي دشمن خویش تيا
تيا هور کنون کچه هور میان
يا مطرب محو رباب ويکو
وج پاء کيو تر مور میان
شيو اي اهي عالم خان میان
کئين فضاون تردي نور میان

کافي نمبر ۷۳

احمد آهيون احمد آهيون

جولي آهيون سولي آهيون

احمد مولیٰ مظہر رحمت
ملک بہ انجو ملک بہ انجو
ہی آہن پر ہو آہن ۱۱
خون رجا خون نازک وایون
شوق مجالیو شاہی شعلو
پاں وچائی پاں لدوسی
احمد مولیٰ مظہر رحمت

آہی آس نہ لاہیون
سینون کتھن ساہیون
شاہ نہ پیو کوٹاہیون
دکئی دکئی داہیون
برہہ مجالیون باہیون
گیت انا الحق کالیون
آہی آس نہ لاہیون

کافی نمبر ۴۷

احمد آہیون احمد آہیون
یار سچٹ جا لک لک تورا
در سچٹ جی دود دکائی
سات صداقت کردہ لایون
در ادھی کان دور جو تیرا
اندانند ا، تند ا سچا
احمد اندر کل دوسی
کافی شافی ہک دوسی

جیہا آہیوتیا تیا عجیب جیہا
کیہا کالیون کیہا
پکا و داسی پیکہا
دیون نہ ریائی ریہا
نلہا کاسن نیہا
کین تین ہک جیہا
ناز نواز جانیہا
ساڑیم بیاسپ سیہا

کافی نمبر ۴۸

ایو احمد آہیو احمد

آہی ایہو ایہو !

جيھو ڪيھو ڄاڻون ڪاڻون
 مامر سڃاڻن مشڪل ياري
 درد پڇيانه مسجد مندر
 سان نبي، صدق سنهائي
 پيل چڙهي تو پابل ٻولي
 پارس لوھ گسيئي سولو
 پير پٿر کي پارس جوڙي
 باز جتي اچي پاڻي ماري
 جڻائي تاهل هيڪانڌ
 احمد هرپر هو سڃاڻي
 آتش وارو اندر ڪيڻو

سون چون ڪي سڀ هو
 پرھ چوي ت بيھو
 لڄ رکي نان ليھو
 مؤمن صالح ويھو
 هيھ چوي هو هيھو
 چم رکي چاليھو
 پنج ڪري پنجنيھو
 چيڪ ڪري چاچيھو
 عقل ڪري اٿسيھو
 ٽپ سگھو هي ٽيھو
 زھري نانگ جو ڪيھو

ڪافي نمبر ۷

سَمَّانَ ذِي مِصْحَابِ
 اَللّٰهُ اَشْبَاتُ كَرَامِ
 اَندرجي تون باھري تون
 هج تون راضي هوت هيٺان
 سائين منهنجو سچ سورو
 ٺڪي مٽي پٿر ۾

سون مياڻي ساري
 لائين لاکي لاڳ
 روح اٿم هي راڳ
 مھل سپاس ماڳ
 آڳ رکي سڀ آڳ
 وهنو وارين واڳ

احمد تون رہ یار سدائی

دور تیا دُگ داگ

کافی نمبر ۷

رندي رمز راوڻ ڪيٽي
هر هر جاتي جُلو سڀڏا
ملن تي منصورِي مين هوت
شيخا مين هوت سني مين هوت
سِر الاهي صوفي والا
عالم عارف عابد مين هوت
ناري نوري نارا سڀڏا
احمد مين هوت احمد مين هوت

اندر باهر مڪين وومين
مسجد مندر مڪين وومين
ناظر منظر مڪين وومين
منتر جنت مڪين وومين
مظهر مظهر مڪين وومين
حاضر هر هر مڪين وومين
هو هو هر هر مڪين وومين
ارشاد انڪر مڪين وومين

کافی نمبر ۸

سک سمجھ وجود وٺا وٺ جي
ديد پرديد رلائين اول
جاني تڪر جلاوا اچمل
غير خيال خيال نه آنسي
دل سان سارين دل جو جاني
پاڻ پراڻ تون پاڻ هڪ ڪانڊو

سڀ جسم کي اسم ٻڌا نوڻ جي
تريون قرب ڪمائين اڪمل
ڪر قال تي حال هلا نوڻ جي
قلب زباني سارا فنا تي
سک سمجھ صحيح سمائون جي
واپي پي ڪان تي تون وانڊو

بیاض

جیہی نفی جو چید تون چاندو
ویراوس کرین تون وھی
لہ تون لذت لعل لعلی
ویراوس کرین تون وھی
لہ تون لذت لعل لعلی
احمد عین اکائی کر تون
حال اجائی جانی کر تون

وٹ لذت آنوٹ جانوٹ جی
پو کرین تون فقرا فہمی
ذات صفات متانوٹ جی
پو کرین تون فقرا فہمی
ذات صفات متانوٹ جی
منجم فناء بقائی کر تون
مٹ ایھا آملا نوٹ جی

کافی نمبر ۷۹

اصل ارادو اصل ارادو
وصل ارادو وصل ارادو
ایہو ارادو ہیو قدیمی
حادث فی تیر صعی سقمی
روح بہ عنصر مادا عنصر
ہولہا تون ناطق نادر
روح ہیو بی صورت رالیو
صورت مری صورت آیو
مٹس چڑی پوتا رکیا سیں
آخر لوری زور چڑیا سیں

روح بہ انجو انجو مادو
روح بہ انجو انجو مادو
رمز ربانی دلش یتیمی
ویرو فی لوٹو فی وراڈو
ہیئت جمعی حیا ہی فالظر
لہی الہی کی قلب کٹاڈو
صورت جو سر مادی بالو
پو و گھری لوٹ پیتو کاڈو
ساری عمر الہی سان دجا پیتو
ہلندی ہلندی پاٹ مرادو

کمر شو انجو نامر نشانی
 یاد دانی دل جو جانی
 مادد جو جو بسو بو تو
 اندر آو بصورت طوطو

فکر انھیں جو تو منہ فانی
 کنھیں جو پتا نہ کنھیں جو دادو
 سپو تعلق گل پر بو تو
 احمد نامر سدا یوسکادو

کافی نمبر ۸۰

بیا سب آھن غلط گمان
 جسم سپوئی اسم الاهی
 نانھن چوی نادان
 ناطق ذاد و نازک آھی
 بھک مشکل آھ بیان
 نظم کریں تون نثر خیالی
 کل یومر ہونی شان
 سمجھ منجھان جا سمجھ سمائی
 فہم کری فرمان
 دھرم منی نافر عقل جو
 دیو درونی آھ زیان
 دھرم فہم سب دھو آھی
 اعلیٰ ہستی عرفان

جوئی آھی سوئی آھی
 امر اللہ حی انپر شاھی
 رب رکیو آئین بٹائی
 رنگ و نی توجہ کو چاہی
 بیٹی مجرّد لاھی لاھی
 بیرنگ رنگ پر جوئی والی
 قرب کیا نین کاھی کاھی
 فاکہی آھی صحیح سچائی
 فانی کان پو تاھی تاھی
 خرخناس ہلی توابتو
 شر انھی کان شال بجائی
 ہر پر پیو پیو نامر سدا
 حال ہمد مرھک سمائی

احمد خاص خیال سجائی
آدم عالی شان

ہت رحبی تان موجان عالی
آہی آہی ناہی ناہی

کافی نمبر ۸۱

ہن بہ کیوہن پی کیو
ہو پی پی شو ہی پی پی شو
جیکر ائی کا عرض ری
یا تل پلوں پور و پوی
ہر کل اچی ہک منہن پی
ویجھو ائی وجھ نا و حیا
کنہن کی چوین تون حکیر
ہن بہ منیوہن پی منیو
ہیڈی تکی ہوڈی تکی
پنہنچی اندر پر ناڈ سین
احمد انہی اسرار پر
جوگی جگت جیئی سدا

ہن نا کیو تہ حیا شو
ہی نا شو تان حیا شو
گیبون کری کر کی منا
جی نا پیو تان چا شو
کا دانہن کردل سان پی
جی وجھ ویو تان چا شو
آہیان مجاہد متی
ہن نا منیو تان چا شو
تو پر تماشا تال سپ
پائی لیو تان چا شو
سپ فضل سان فتحان تین
جی نا جیو تان چا شو

کافی نمبر ۸۲

قرآن تو آن خیال سارو

ہی سپ خیال تنہو

خيالي فراق تنهنجو
 قلزم ڪري جو لهر يون
 پيو پيو لباس پهر يون
 لهر يون لکين هزارين
 جي پاڻ کي سنڀارين
 تون بحر آفتابي
 تون ناز تون نعيبي
 دل ۾ دٻاءُ دمر کي
 ويڙو نه ڪرو هم کي
 منصور مام ڪرتون
 حق هڪ بحال ڌرتون
 جاني ڪرين ته جاني
 حق کي نه ڪر هوائي
 احمد خيال حبائي
 واحد کي سڀ وڌائي

خيالي وصال تنهنجو
 لهر يون ڏسي تون چهرين
 حاصل آ حال تنهنجو
 دمد نيون نهارين
 سڀ آڪمال تنهنجو
 پر دو رکين ٿو ميمي
 پابل نه پال تنهنجو
 پورو رکي قدم کي
 سڀڻ مثال تنهنجو
 فرعون ٿي نه مرئون
 سڀ جڳ جنجال تنهنجو
 ناتان سڀو آجائي
 پوڻو آ پال تنهنجو
 جيڪر ڪري اڪائي
 مرئون محال تنهنجو

ڪافي نمبر ۸۳

ناهي ڪم ڀي ناهي ڪم ڀي
 سارو سڀڻ ارض افلاڪ ڀي

تنهنجي صورت ۾ ٿو سار ڪيا
 تنهنجو منهن منور يا ڪچوان

اٺين هر هر چنڊه چير کيان	تو کي صاحب سر لولا کي چوان
تنهنجي ذکر کي جا ٿيڙ ڏسان	تنهنجا هٿ ڏسان تنهنجا پير ڏسان
اٺين هر هر هو هو هر هر کيان	تنهنجا کٿ ڏسان تنهنجا کير ڏسان
تنهنجي مامرواري ايهاموج ڏسان	تنهنجي حسن واري ايهاموج ڏسان
اٺين ري خدا پيو کير کيان	تنهنجي عشق سنڌ ايهاموج ڏسان

تنهنجا ابرو قوس کمان چوان

تنهنجو ڏر چڪ ڏر ڏهان چوان

تنهنجا ڏند مثل مرحبان چوان

چنڊ جان صدق بنا دير کيان

تنهنجو حسن جيب حسين چوان

تنهنجو مرهن ماه جبين چوان

تنهنجو مٿ مون ڪنهن کي کين چوان

سڀ عمل اڪاير زير کيان

تنهنجي صورت ۾ سارو گم ڏسان

هڪ هو هو واري ڌم ڏسان

نان هر ڏسان نان ٿم ڏسان

اٺين وحدت وارو وير کيان

جڏهن کليو ناز نهان ميان

ٿيو احمد عين عيان ميان

ایهو بچد آه بیان میان
سارو منظر بگرو شیر کیان

کافی نمبر ۸۲

منهنجي خان پنهل تو سارو	حاکم حجت ناهي
آئي سونهين آهيان پندين جو	کونه کميني جو کوه کن

منزل آهر پاري وو

ذيل ذري تو ذندي ذونگر	هيئي آهيان هادي هر پير
اچي يار ذئين کاياري وو	

تنگ سنپال آکر کريم	پيش پيل سان قرب قريبن
لکل پيت آهي پياري وو	

کار کريم آتنگ لچ پال	معاف کري منهنجا جو کاجا
آئي دوست ديندم دلداري وو	

احمد ايندم پاڻهين پنهل	هوريان ذاديان هاري پوهل
صاحب کندم ساري وو	

کافی نمبر ۸۵

عاشق اداسي کي جذهن	جلو و سڌو ڏسو پوي
سڌهن هر بهو کڏهن وڃو	کڏهن سولو سڌو پوي

کڈھن کو بکو تھو پوی
کڈھن عجمہ اللہ تو دسی
کڈھن پیر پیر بکو پوی

کڈھن پار کڈھن اروار آ
کڈھن عرش تی کڈھن فرشتی
کڈھن نور پیر کڈھن نار پیر

کڈھن نور پیر کڈھن نار پیر
کڈھن در کڈھن در پیر کڈھن
کڈھن سوری مٹی کڈھن سر کڈھن
کڈھن منجہ حجر کڈھن منجہ مدر
کڈھن لعل پیر لعل پوی
کڈھن چنگ پیر کڈھن رنگ پیر
کڈھن چنگ پیر چهر و تھی
کڈھن بحر پیر کڈھن شہر پیر
کڈھن چاہ مون چکو پوی
کڈھن یار کڈھن اعیا رشی
کڈھن موی مو تھی محو بیت
کڈھن اوست کڈھن ہمد زوست تھی
کڈھن لا منجہ ان لنگھو پوی
احمد انھی اسرار پیر
خاصن بہ لا احصی جیو
سبحانک سبحانک
بیو کج نہ ہت کڈھن پوی

کافي نمبر ۸۶

صيفه صيفه سڀئي سڌائي
 هوئي آهي سوئي آهي
 خام خودي جو خيال وڃائي
 هي ويو تاهو رهيو هو
 اندر ٻاهر هو آڌاهر
 ماهر مجازي ممڪن باري
 ظاهر باطن احمد هو آ

هڪڙي آهي سڄي مقصد
 ڪيئن چوان جو آهي ناهي
 پيل لنگهيو منجهه پاهي پاهي
 زهد عبادت چاهي چاهي
 نڪ ڏٺو سي ناهي ناهي
 ڊيڪ وڌاسي ڊاهي ڊاهي
 الا لا ڪي لاهي لاهي

کافي نمبر ۸۷

پاڻ پنهنجي پاڻ ۾
 هي هي وساري ڇو ويهين
 اول و آخر عدم جنهنجو
 وحده جي ويس ۾
 پاڪ وادي ۾ اچين
 ويجهو پٺيون سڀ کان پري
 رڳو ڪرو ويجهو اشي
 جيڪو اهو ناهو ڏسين

پهري ته ڏس تون يار ڪي
 دم دم رانهي دلدار ڪي
 هنجي ناڌا رجي
 ناهي دوي درڪار جي
 جي ڪر پري بازار ڪي
 سمجهين صهي هن ڪار جي
 اشيات ڪراعتبار ڪي
 ڏس صورت سڌي سينگار ڪي

بیاض

چا کر چکائین چو چکایا
چا کر چکائین چو چکایا
چا کر چکائین چو چکایا
چا کر چکائین چو چکایا
چا کر چکائین چو چکایا
چا کر چکائین چو چکایا
چا کر چکائین چو چکایا
چا کر چکائین چو چکایا
چا کر چکائین چو چکایا
چا کر چکائین چو چکایا

هک میر چو نامارچی
کر گوش هن گفتار کی
ناحق کئی ویسارچی
احمد انھی اسرارچی

کافی نمبر ۸۸

اچی اندر میر کیوسی
چوئی پوئی سوئی پندی
ماضی مضارع کونہ دلوسی
سوئی منظر سوئی منظر
ناکاعیت غرض اثنان نا
طرف نکر پو حرف دلوسی
ناکروی کاڈا نا کروی پیا
مروہو ہیری جسم لکالو
احمد انھد بین بچائی

غیر نہ نظریہ کوئی
اندر پاہر اوئی
ہٹری حال ہکروئی
مصدر صیغہ سوئی
خواہش نام نکرئی
هک میر حذف سپوئی
ناکار سم رسوئی
اسم و ثبوت ہر نوئی
رگ رگ راگن ہوئی

کافی نمبر ۸۹

کنہن کان چنی کنہن کان
پر گھر مسخر تو گھر بین

الضاف کر من صاف کر
پر گھر مسخر نا کرین

دم دم ویدل تی تو درین
جہاں چرھی بذاتی کدین
جوری کریں چو کی سڈین
جسمی عدو جو پور کین
رگو دوستن سان تو پکین
دشمن تو کیھا ماریا
پاٹی پر پیسا هکاریا
احمد ایہو احوال دس
سجیان جو ہیٹو حال دس

چا چو چو چا چو کیو
سر شاخ پیہی بن و دین
آخر پلے دس چا پیو
جانی سهارین تو ککین
رنج کوئے اعدائی رکین
دم دم مسجر تو کاریا
کین توو رائی جو ویو
دشمن جاطر حین تال دس
هی چا شیو هی چا شیو

کافی نمبر ۹

کینھو ری کنھن ماری ری
لا الہ سان غیر و حایم
اللہ اللہ اسم الہی
عشق اسان کی اصلون آھی
صورت مرشد معنی اللہ
اکثر اسانجی احمد ایندو

منھجی لاٹون ری کنھن ماری ری
لا الہ کئی ساری ری
جان جگر پر جاری ری
برہ لگوئم باری ری
هوت ملیو هک واری ری
دوست دیندو دلداري ری

کافی نمبر ۹

هن باجهاري پير مير

عبر کیر مولی کیر تی آیس

جڏهن پاڇو ٻار وڃي ڪئي
 ساري خبر تن کي پئي
 نصر مٿي الله جي چڙهيڪا
 لاڙا ڪري لنگهي پيا
 آڙهي اثبات ڪيو
 آڙ منجهون اڳيان لنگهي
 هو هو هڪ حال ٿيو
 ڪلهو پڙهيو جن قلب ۾
 احمد الستى راز ڪي

هن پير واري ڦير ۾
 جيڪي گهراهن گهير ۾
 اٽڪيان ڪنهن گهير ۾
 مونجهان ڪن نان مير ۾
 غازي رهن نا غير ۾
 آيا پرين جي پير ۾
 هادي وڌن هن هير ۾
 واصل ٿيا هڪ وير ۾
 ديندي لذت وڃي ڏير ۾

ڪافي نمبر ۹۲

ري ڪڇل ڪاريون آڙ
 بحري باز اکين جا
 پيڙيون پيل ٿيون هن
 انجھل باه فراق جي
 سڀني خنجر خون لڻي
 احمد اڪڙيون آڻشي

ماري ويون مڪين کي
 بهڙيان ڏين واريون آڙ
 جهورن جهم ڪاريون آڙ
 پهر ويا ٻاريون آڙ
 اکين اولاريون آڙ
 گهڙي نه وجهن گهاريون آڙ

ڪافي نمبر ۹۳

آهن قلندر روز شب

وحدت وڌائي ڀر غرق

رحمتنا اشیئد و میوهی زمین
 انشاء الله اکمل جنت حبیرو
 برکتی هیو سولتی رهیبی
 آفرینوتی سان لغتایت
 یکن ناهن نیت سان نهاین
 نیاز مدوت و اصل او هی
 ب حاج کان حاصل او هی
 یه عن اقرب جو یکین
 انشاء الله امرا جو سخن
 آیا پاڻ پر پا لوت جدا
 انهدستی تن جو نندا
 عرفان جو اکمل تسمی
 ایلیس ات احوال تسمی
 پر جام و حدت جو پین
 هستی حقیقی سان جیفت
 احمد جدهن صدیق شیر
 سب داه وارو دیک ولی

جو کینکشی کجاشی ذری
 تسجوه ساه سجادی پرولی
 ولی ناه جو سارو لکری
 پیک در و جھان کینکین
 کت دوست جو دل پر درک
 سب غنیر کان فاضل او هی
 کن ترک کی پی سی ترک
 پی کل شی هکایک
 سینی رکیون ساری سینی
 صورت هویت پر مدعا
 پاسی رهن نان هک کلک
 نوراون منی افضل تسمی
 سجد اکرت سار املک
 هنکی و حیاتی هو تیان
 عاری ثیا ذنهن سب ایک
 تذهن ناه سارو لک تپو
 لنگی نلک کان وی نلک

کافی نمبر ۹۴

صورت مرشد معنی مولانا

خامنه پیر هدیث شامل

سیر صفات بی ذات و آل
 ربّی آرئی عشق الیو
 اعلی ذات ظهور الاهی
 منظر هو منظور الاهی
 شرح شریعت طرح طریقت
 و هو معکم عین معیت
 جن ملک سبحان پرهن تا
 شمس قمر قربان نین تا
 پرچون بی پرچل سدا رو
 سر خدا صدیق ستھارو
 احمد ہی اسرار الاهی
 جوڑی جلو و شافتا ہی

میم جو بر قوم نھن تی پالیو
 سیم ہی غمروئی نہ عکافل
 مصدر نور حضور الاهی
 حق ہدایت ہادی حاصل
 صوفی صافی حق حقیقت
 عارف سب عرفان ہر نازل
 ارض فلک حیران ہر نازل
 عرب عجم منجھ شوق بی مثال
 مرشد مخفی معنی وارو
 وارث والی مرشد کامل
 محض ہدایت منجھ گراہی
 نور نور و شیوا نازل

کافی نمبر ۹۵

آیو عشق اگر تیون شادیو ، و پیل آلو آن گھوریں تن تون و یار
 مان گیت خوشی جاکایان
 تین ناز حال بہار دیاؤ و کید و شور رکن شہزادیون
 خون جگر تن خاص خورا کان و واوہی خوش و تن تیون کا دیون
 احمد اگر تیون عبرت جھڑیون ، و واوہی کجلیون کیان تہ و را دیون

کافی نمبر ۹۶

آپو سچو ڪيون دل شاديون وڍي آيون گهرين تنهن ٿي ويا
 ۽ هو معڪر عین معیت وڌيڪن بره اندر آباد ٿيون
 لکي لکي نه ته مليو سي وڌيڪن عشق عجب آزاد ٿيون
 جنهن کي مگر گهڻي گهڻي ٿو وڌيڪن واسيون سار ٿيون
 احمد اعلىٰ اقرب آيو وڌيڪن طلب جون سار ٿيون تاد ٿيون

کافی نمبر ۹۷

تون پير پوڻي چڱي چڱي ميان
 ٻي نه هوائي چڱي ميان
 چڱي مارين بک ميان
 باهه ڀرسان بک ميان
 هير هزارين لک ميان
 سدا رضا کي رک ميان

انهي مشڪ عطري شيشي مان
 پاڻ واري رک پڪائي
 هٿ سان هڪاندوئي ٿون
 لکي لکي نه ته مليو سي
 رانجهن جهڙا اور نه ڪري
 احمد تي صديق سنهارا

کافی نمبر ۹۸

رنگ هو پيرنگ لڙيون ٿا
 ڪامل آهي رنگ اسان جو

پنگ پير ناھي رنگ اسان جو
 پنگ پير ناھي رنگ اسان جو

سدا وچی چنگ اسان جو
 پنگی پین پنگ احبائی
 صوفی آھیون صاف سدا ئی
 کار کین تولوٹ بٹائی
 منی اکیان نور نوائی
 منجہ شجر جی شعلو لائی
 نانگ پمٹ پمٹ د کائی
 ناحق جوڑن سید پسران
 مامل کی پی پی میرهن جرم
 وحدت وارو جامر جی پیون
 پوش پکائی وارو پھر یون
 احمد آھیون احمد آھیون
 هیکر هیکر منهن جی پالون

دار نہ تارو چایون ت
 ویرن ڈنس کین وفائی
 کامل قرب کما یون ت
 سج شعاع پر چند لکائی
 ایٹ میمر ملا یون ت
 ساجر میڑون مرض و حیا ئی
 آدم اشرف پالون ت
 ناحق کائن کند پسران
 سپ فنا پر پالون ت
 هیکر مری سدا پیا جیون
 لذت ذاتی پالون ت
 حمد هزارین مردم کالون
 وری ناپی ڈی رجا یون ت

کافی نمبر ۹۹

وسریا پیاسپ امان ری امان
 رانجن آیا بخت سواپا
 جیھی تیھی مان مین اهندي
 عشق تیدا ایمان اسیدا
 اصلون احمد هویا تیرا

گھر رانجن آیا
 آور رھی ناطکات
 سنگ سجائی سمان
 درم پر مرقی دمان
 جائی آیا لکات

کافی نمبر ۱۰۰

بخشش و کُھبِ رَبِّ کُجَا
 اَمَل کُجَا نَقْل کُجَا
 علم کُجَا عقل کُجَا
 وحدت محمدی کُجَا
 جبرۃ احمدی کُجَا
 سحر سامری کُجَا
 مائده عیسوی کُجَا
 شہادت بادشاہ کُجَا
 لغہ سازها کُجَا
 شکر کُجَا فخر کُجَا
 احمد کن بیان عطا

رنجش کسبِ حُب کُجَا
 حزل کُجَا فضل کُجَا
 عجم کُجَا عرب کُجَا
 وحشت مسیلمی کُجَا
 سوزش ہاءِ غب کُجَا
 معجزۃ موسوی کُجَا
 روزی با سبب کُجَا
 عاجزی گدا کُجَا
 مع مع میش عب کُجَا
 فکر کُجَا مکر کُجَا
 کب کُجَا جاب کُجَا

کافی نمبر ۱۰۱

منہم قلند رہنم قلند
 باین شریعت باین طریقت
 براز رہبر بنار اکابر
 بقال لکی بحال لکی

بذکر ظاہر بقی اندر
 بمعرفت باہمین حقیقت
 بخال خوشتر بدوست دلبر
 بہ لعل لکی بخال لکی

مروج مستی باوج پستی
بشایں سرشد بهیم احمد

بکار هستی بچوب دستی
پیاد بیحد بنا داند

کافی نمبر ۱۰۲

آمل پرین پیارا
محبوب منهن بکاشین
سج چو چپر چپاشین
کوکاں کوی ککاری
توری به غم گزاری
نیل جانا زهی هسی
خونی خیال چی لئی
پیرمغان به شفقت
بخشیر بصد محبت

لوتی عشق انتظار
لعل لبو نه پاشین
کر باد لا بهاری
هر دم رهنمون فی هاری
دل درد پر و چاری
عشق کهن قانی سئی
کیمن کنین کتاری
احمد کی جام وحدت
آهی پریت پیاری

کافی نمبر ۱۰۳

پر چو نیدی جوت آلا
چرخو چو یونان لئی
لستی پی هم سیج تئی
لستی نڈی کاکه تون

ویساریان نه و سری
کاند چوی تان کت آلا
ویو نه چکا نئی جت آلا
ووهاری ڈیت دوخت آلا

روشی روشی تن لئی
چند الله آسری

و درونهایان رت آلا
و در مرگ صد لئی ست آلا

کافی نمبر ۱۰

الانوار من والسنوت لیجور
نظرت نظر اوجدهت سیرا
بصورت ما کی بیجورون

الشجر والجر لیجورون
حال هویت سیرا جهورا
بصورت ما کی بیجورون

وهو الهادی وهو البادی
وهو منزل وهو الهادی

وهو ینادی هل تسبحون
منك المبدع فید معادی

کل الیہ راجعون

قصده الیکافی
وهو الشافی لا ینافی
احمد یحمد حمد کثیرا

وحدته الوافی
لعل علیہ یتوکلون
لحم المولی لهم نصیرا

اطلبوا الطلبوا تصدقون

کافی نمبر ۱۰

سبح منجان جو سجد حیا
نعم مکاری عرفان
جسم لطیف خیال حیا

فلکی علوی ناطق حیا
بسی مجدد لا ہی لا ہی
رنگ و بی تو جو تو حیا

سہک مشکل آھی بیان
وہم منی نافرہم عقل جو
دیو درونی سفلی زیان

فانی کان پیو تا ہی تا ہی
خر خناس ہلی تو ایتو
شرانہی کان شال بچائی

کافی نمبر ۱۰۶

جوٹی اندر سوٹی باہر
ہو آمبدہ ہو آمرجح
گاہی شاہ شکاری ناہی
امر قدیر حدوث پر آو
کائی مسلم کائی کافر
صیغہ صیغہ نامر سدا فی
بحر عمیق جون لہر لو گھریو
کائی عالم کائی جاہل
گاہی حافظ گاہی حاجی
گاہی شیعو گاہی سنی
صوت پر صورت دل پر ذہنی
احمد محض محیط آ غالب

کیر چوی جو ناہی آہی
ہو آمطہر ہو آمظہر
گاہی دربر گاہی پردر
کائی اسود کائی اہر
کائی اغیر کائی انور
آہی سب جی ہیکامصدر
رنگ برنگی جلو و ہرہر
کائی مسجد کائی مندر
گاہی مستور مست قلندر
گاہی رہزن گاہی رہبر
جو نا ذہبی ظاہر ہرہر
ہیٹ مٹی ہک ہو آظہر

کافی نمبر ۱۰۷

آہی جوٹی سوٹی آہی

کیں چوان جو آہی ناہی

خام خودی جو وھم و جانی
 ھي ويوتان ھو رھيو آ
 اندر باھر ھو آ ظاھر
 مام عجازي ممکن باني
 احمد ظاھر باطن ھو آ

پيل لنگھيو منجھ پاھي پاھي
 زھد عبادت چاھي چاھي
 نيڪ دٻوسي ناھي ناھي
 ڊيڪ وٽوسي ڊاھي ڊاھي
 لا لا کي لاھي لاھي

ڪافي نمبر ۱۰۸

اَنْتَ الْهَادِي اَنْتَ الْحَقُّ
 اَلَا ھڪو ڪافي آھي
 منڪر لا جو لافني آھي
 حالت حب جي ائين آھي
 جلو وٽوڙي زردو آھي
 ڪجو تنھنجو منظر آھي
 پاڻي ۾ جيئن سج ڌڪائي
 کٽو منو باد ۾ جو جو
 غم خوشي ۾ ڏسو روشو
 ڪوڙي ۾ ڪيئي موج سماي
 نال پئي ھلي ساڻ پڪائي

لَيْسَ الْهَادِي اِلَّا هُوَ
 صوفي سدا صافي آھي
 غير وحيائي ھڪو ڌڪ
 جيئن لوڻ لڏي ڏيڻي
 لذت ڌاران ڌڪو ڌڪ
 جلو و تنھنجو ھر پير آھي
 شرڪ نه آھي ناڪوشڪ
 رڪيل راز سچائي ڪوڪو
 رڳي رنگ سچائي ڌڪ
 احمد واري پاڪ ڪائي
 نڪو نڪتو سڀ جونڪ

گھور ڪيون دل گھاسن ٿا

وہ ڪجھڙو تنھنجو تھجي

زهد عبادت تقوی طاعت
کر مولا یار پڑھایا
کینی کجلیوں کیس کرین
اکی مہاسی عسل اکابر
احمد جدمن صدیق شیر سی

وسریا بیاسپ و سلا
محو ثیا بیاسپ و سلا
در دن جا دین کجلا
مالٹی مہاسی کمل
طلب لٹی لٹی لکلا

کافی نمبر ۱۱

تعالی اللہ تجمل سان
عجائب فوج نیلن حب بی
دھانٹ ڈرج یا قوتی
حلاوت حسن ان جی کیو
نیو جلو و نما حیا فی
گلہ بی رنگ سان سہو
لبش لعل یمن دندان
غزالہ چشم سان چینیچل
خم خم زلف زور اور
الستی عشق احمد کی

اچی اظہار کیو کامل
ہیں پر شور سان شامل
سخن شیرین شکر پرور
مناٹی جو مزو باطل
حسن ہیکار لایو اج
سفیدی سرخ پر مائل
اودر عدن چمن
کجیل جی دارری تائل
دھن واسینگ جان ویری
کیو هن گھور پر گھائل

کافی نمبر ۱۱

جدا جانان کان مکدم

جیل بیبار مشکل

اکين سان ويون اکيون انکي
عجب صوفين کيو سودو
جنهين سودي جو سر شاهي
ولا يور متر رانجهت کي
لکي بن باه دردن جي
جي ناهي زور بازو ۾
بھادر کي بنا قوت
جنهين جي تاب کان بيتاب
منا داران کڻي چشمان
عنایت سان احمد کي
اکيون بي درد جي احوال

تڪڙ ٻي پار مشڪل آ
وئي وعدو ستيائون سر
ڪرڻ واپار مشڪل آ
هزار و حسن ويار ۾
چيڙن گھر پار مشڪل آ
نڪا قوت ڪرائن ۾
چڪڙ تلوار مشڪل آ
شي مدھرش فرزانو
جھلڻ چمڪار مشڪل آ
پيار يو جا مروحدت جو
دل اظھار مشڪل آ

ڪافي نمبر ۱۱۲

حسن حلوان کيو پھر
دوبار و حسن کيو تازو
عجب ھي چال چشمن جي
پيارن جا مروحدت جو
ڏسو واسينگ وارن جا
حسن حلوان جوھر ۾

چرين جي دل چڙائون ڪا
وري عاشق اڙائون ڪا
ڏين ميهچان ملائون ڪا
سوري تي سو چڙهان ڪا
وجھن ڦاسيون ڦاڙ ڪا
ڪري جلو و جلو ڪا

لڳي لڳي عجب روتي
سوين قربان ٿيا عاشق
ايها احمد بڻي بازي
نه هڻو منصور جان غاري

منشون پير پالوڻ ڪاڻ
گهري هڪ منش ڏکالوڻ ڪاڻ
برهه ڇرهر اڳاڻوڻ ڪاڻ
منو سور ڪي اڳاڻوڻ ڪاڻ

ڪافي نمبر ۱۱۳

ڏوڏ سڀي ٿيڻ دلبر جي
علامت عشق جي ايهڙا
ٿين ٿو خون عسرون جو
جناشي رنگ ميڳوئي
چٽا ٿڌا فراقن جا
رطوبت آب حيراني
اهل کان سور ۽ سختيون
نشارت عاقبت بالخير
پياري جام وحدت جو
هلاڪت هجر جي گهرڻي

اچي ڪا پار ڪي پھڻي
بسر پيمار ڪي پھڻي
وھي سڀ غير تو خالي
هٿان دلدار جي پھڻي
رڪي محبوب اڄ مرھو
وھي تن وار ڪي پھڻي
آھي گھرو عاشقن جو
اچي ابرار ڪي پھڻي
عنایت ساڻ احمد ڪي
خوشي نر وار ڪي پھڻي

ڪافي نمبر ۱۱۴

نشاني نيمن جو چلڻو

نراڪت سان ڏٺو نرسل

مراقتن جی قلیل دلجو
 اکہین تی عشق کان لا تم
 طراوت تربیت پھستی
 مفرح لعل ایف کی
 بکائی لوک کان قابو
 چلی واری پرین پیاری
 کمان ابرو زلف جادو
 کری احسان احمد تی
 پیاری جامر وحدت جو

آہی درماں پر درمک
 شری بیانا رنیں جا
 فرج فی الحال فی پلک
 ہشتین جو ہار جڑیں
 رکان سوساہ پر ساندیل
 کیا لک کیس عاشق جا
 غزالہ چشم سان چنچل
 ذنائیں ناز نیشانی
 وری آئی ملیو وحی نل

کافی نمبر ۱۱۵

جامر مکان سلطان آیو شہی
 هو الظاهر هو الباطن
 سنگ مرئی معاف تیا تی
 لوہ کی لا تو پاسو پاس
 لکھی جی جی کے جی
 طالب غور مطلوب پیو جڑھی
 ہوا اول و هو الآخر
 احمد تی پی پی مغان اچ

سونہی سون میاٹی یار
 کلی راز نہائی یار
 شریک شان شہائی یار
 نور شہی ظلمانی یار
 برہون بات بیانی یار
 طلب کئی طعنائی یار
 ہکو حق سجائی یار
 وفات فیض نشانی یار

تیر و عین عیانی یار

میم جو اولو کولیر ماسی

کافی نمبر ۱۱۶

صدقی صدقی صدقون صدقی
ساگی صورت صحتی سجاتم
در معانی راز ربانی
صورت بشری سر الهی
کونه صورت قلزم معنی
انا احمد مرج مکانی
نور حضور ظهور الهی
گور پر گهایا گوت هزارین
احمد سر صدیق سنهاری
عبد جو اولو محسن نه پالنج

عبد جی اولی آ یو یار
رمزون رنگ منایو یار
صورت سر چنپایو یار
مقصد معنی پایو یار
کید و کین سما یو یار
عربی لعل الایو یار
صورت منجه سما یو یار
ملک بملک منایو یار
عبد الله سدا یو یار
عین بعین سدا یو یار

کافی نمبر ۱۱۷

الاهی جو گلستان میر
منور لعل لب مه رخ
هتھی ساگی کھتھی ساگی
چلھر ساگی توی ساگی

گل خندان نشا د سجن
کھر دند ان نشا د سجن
درو دیوار پی ساگی
اکی جانان نشا د سجن

احمدی

طلب تکرار پی ساگی
اگر تابان نشا دسجن
آهی امید احمد کی
اجھو جانان نا دسجن

جواہری جوش پی ساگی
توی جی ہیٹ آتش جا
لگی آجیت جی پھریں
کلندو باغ وحدت جو

کافی نمبر ۱۱۸

دل غمگین نہ کر دادا
موادن کی چکن مادا
کریل اشرف ابرتر
صفائی ساٹ ڈس سادا
مضر نافع حیاتین جو
نہ بدعت آ نہ الحادا
بہ بدعت آ بہ بیدادا
اکیون فتاح فریادا
نہ اوہو غیب دانی نائن
بکٹ بکوات آ فسادا
نہ پڑان پی کپی پلکان
ایں احمد چرو دادا

ڈسی موعود کی موجود
صداقت بر صداقت آ
شہر زاد و وڈو نافع
ایہا قدرت نہ اندرت
اُرسطو جو چیر بر حق
اگرچہ بعد مدت جی
اگر کنھن شیخ جی سنت
سدا بیداد اہڑی کان
نھیل جیکر کیل جانی
سیاہین چا کدوناہو
صفائی پر مچان کیجن
کنا لای کیون دونہین

کافی نمبر ۱۱۹

حق هڪ ٿيو حق هڪ ٿيو
آهي ايهو آهي ايهو
پنڌ ٿو ايهو جو ٿو پنڌين
سلطان سوسالڪ ٿيو
هٿ لاءِ عزتي کي تري
ري ريجھ سان لاحق ٿيو
ٻيو رنگ جئين شاهد ٿيو
سڀ غير جو هالڪ ٿيو
محبوب سان ره رو برو
مطلوب ڪل تارڪ ٿيو
ڏس احمد اصنعت صفا
مخلوق سرخالق ٿيو

ڪونهي ٻيو ڪونهي ٻيو
جنهن رنگ ۾ پايو ليو
ڏس ٿو ايهو جو ٿو ڏسين
ڏس ٿو پنڌن کان جو لنگيو
آعاشق تون اندر گهري
وحدت ۾ ويهي ڏي وري
بائي هڪو واجب رهيو
جوتي هيو سوڻي رهيو
رڪ پاڻ پاسي موٽيو
هڏا هوالحق هو لهر
صانع ڏسي جي ناسڪهين
يفڪرون راه هڏي

کافی نمبر ۱۲۰

رڪ يار يار سان
هن دوست جي ديدار سان
آهي هيڪاندي تار سان

جيڪي اتي ڪاغرض ري
تان مان ڪو چلو وڌسين
سرفاڌ ڪر وٺي قهم ڪر

دیدن منجھان دیدان مت
خز دَرَنَمَک خَرُکین چو
ہی جسم سارو اسمر آ
احمد سمور و جان آہی
جی گل دسین تان گل شیو

لہ تعداد دس تکرار سان
سمجھین صبحی نروار سان
آہی لکیل اظہار سان
آزمایم کار سان
پر خار آہی خار سان

کافی نمبر ۱۲۱

موجود حق موجود حق
سمجھی ڈنوسی ہی سبق
ہو حال دائر حال آ
بیو جہد جد جنجال آ
واجب احد آہی قد م
دم دم شروع آہی ختم
نیور و برو مان ہو بہو
خانہ بخانہ کو بکو
تن من تیو من تن تیو
احمد سچی صاحب تیو

احمد گجا احمد گجا
احمد گجا احمد گجا
ماضی نہ استقبال آ
احمد گجا احمد گجا
موتوا مرٹ جو نانہن کم
احمد گجا احمد گجا
جلو و کلیم سج سولسو
احمد گجا احمد گجا
ہن فکر مان ہر فن تیو
احمد گجا احمد گجا

کافی نمبر ۱۲۲

سبحانہ تعالیٰ سبحانہ تعالیٰ

ہر جائے شان اعلیٰ

هر دم رضا گهران تو
 اَزْكَ سَمِيعِ نَصِيرِي
 نَعْمَ الْوَكِيلِ نَصِيرِي
 كُنْ سَانِ كِيَّتِي جِي كُنْ هَا
 جَائِي اُحْبَانِي مَنِيَا
 اَبْ پُو صَحِي سَحِيَا
 حَاضِرِ حُضُورِ جَائِي
 اَعْلَى حَكِيمِ آهَلِينِ
 اَحْمَدِ سَدَا بِحَيَاتِينِ

پيو ڪجهه نه چئي چيان تو
 عَلَيٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرِي
 سڀ سوڀ تو ڪيان تو
 هڪ فھرمان هي فن هَا
 اڳ پُو عدم ڪيائين تو
 سارو عدم ۾ آئي
 هر ڀر ائين مٿيان تو
 آتش ۾ آب لائين
 ابدي رضا پٺيان تو

ڪافي نمبر ۱۲۳

سُبْحَانَكَ تَعَالَى
 پائي پڪون پٺيان تو
 سڀ سوڀ تو ڪيان تو
 تيرنگ بي نشاني
 همه حال حال داني
 اَعْلَى قَرِيبِ تُونِ اَن
 اِلَاحِ حَسْبِ طَبِيبِ تُونِ اَن
 اَعْنِي صَمَدُ سَدَائِينِ

هر جاءِ شانِ اَعْلَى
 ابدي رضا گهران تو
 سُبْحَانَكَ تَعَالَى سُبْحَانَكَ تَعَالَى
 هر جاءِ لامڪاني
 سُبْحَانَكَ تَعَالَى سُبْحَانَكَ تَعَالَى
 ماندن عجيب تون آن
 سُبْحَانَكَ تَعَالَى سُبْحَانَكَ تَعَالَى
 وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ فِيْ حَوَائِينِ

هر پیر و تدبیر آهین
بهر سدی تو نوازیدو
غمزار یار منهنجو

سُبْحَانَكَ تَعَالَى سُبْحَانَكَ تَعَالَى
حافظ بحال اک پو
سُبْحَانَكَ تَعَالَى سُبْحَانَكَ تَعَالَى

کافی نمبر ۱۲۴

ذَوُّ قُوْنِ کَا اُ هِد ایت پهنجی
سُبْحَانِی مَا اَعْظَمُ شَانِی
رَفِی الْفُضْلِکُمْ فِی الْاَصْلِ هَبِی
اَحمَد اَج اظہار بیوسی

ایمر عین عیانی یار
اتر حرف حقانی یار
میم پر ناز نہانی یار
شملہ بد شہانی یار

کافی نمبر ۱۲۵

دِیَ بِالَا داتہ بریان
آتش بجان عاشق
آتش کالت آب ریزان
آب حیات آہن
تربیان زہر قتلان
یا قوت لب سچے جا
اکل ہر فصل پر خندان
اَحمَد سچے جی صورت

دیدم نہ دید بودم
چشمش یاب تم تم
دیدم نہ دید بودم
سچے جا بول مٹرا
دیدم نہ دید بودم
گوہر مثال دندان
دیدم نہ دید بودم
سینی پر رک سنپاری

دریاد لی پر پنہان

دیدم نہ دید بودم

کافی نمبر ۱۲۶

بن سچ پیوس رھی
صبر ویوس کم پڑی
یار ہو یک دل یگانو
بیوفائی بیوسن سان
روز روئی نیان عاشق
برہ جی برسات کی
بلبل اندر سورت نالان
جلوہ گر جلوہ نما کیو
خان ہی ارمان آ
ویو پرین وانگی پنہل

دل ماری بیقرار
عشق لایو انتظار
غم کتند ز غم گسار
کئی عجیب اختیار
عین بی بی اشکبار
بس کانکالیل و نهار
گل رہی پیغم بہار
مٹی سورج سحر
دل کی بلا شک پیشمار
کیا تین ستل جی کا نہ مار

کافی نمبر ۱۲۷

ون وانک وحدت جی سوین
رک خیال خاطر پرہکو
کر عشق واری آگ کسی
لاواری لانت سان

ٹی یکد لوکر یک نظر
چد پیاسی خوف و خطر
آتش اندر فروختہ
اسباب سارا سوختہ

سینو سپوٹی صاف شیو
رک ناز پرورد در نظر
جلوه نما جانان شیو
صوفین اثین فرمایو
تاران طہنورا تال سب
رک ہوش نامد ہوش شی
دیدار پر دیدان رک
رک پاس تون انقاس جی
پی جام وحدت مست تی
احمد مٹی احسان شیو

پوری وہج ہر ہفت در
پی سونہارج کینکے
پی شمع پارچ کینکے
احوال ساروسر لبر
کر پیش جانان جوش سان
گھٹار لالچ گوش سان
عین کی در عین کر
دمدم قدم اکنا اُتار
ٹی جنگ اکیر تی تیار
ٹی فوج منکر منہدر

کافی نمبر ۱۲۸

عاشقن جی عاجزی کی
دوستا کر دوستی جو
سالہا سکندی شیا
بھر باری ہکڑی وازی
انظار ی بیہتر امی
معبوداری بار ہیپی
لا واری لات سان

محب کر منظور اج
پر دہ وچا ہون دوراج
منجھ سک اوہانجی صاحب
مل سان مہجو سراج
حدکان ہر دمری وڈی
کی کیو چکچور اج
مون لا کیو کونین کی

نعل مل لاجپار سان
وصل واری جیام مان
تان و حیاک بردار پی
معرفت جی میدان پر
نئی ۽ اثبات سان
احمد جیو الله اکبر
گھوٹ تنهنجي نین نازک

لاچار ٿيو محبوب راج
جانان دیار ج کو ذرو
هي مٺي ٿيان مخمور راج
غازين اچي گھمان کير
منکر کيون مقهور راج
هي ڏسي کيئي کمال
نئي ڏيکاري گھور راج

کافي نمبر ۱۲۹

سر الٰه نسان سري
واٽ وحدت جي وٺي
ساز انهد شور لايو
ٿيو محمد نام پڌرو
صاف سيني ۾ سنڀارج
گوش ۾ رک هوش مردم
بيت ۾ ريشڪ بيهاري
هو هم چپ راست چورج
طول واري طرح ۾
اثبات کان اڳت انگي

عارفن اترار ڪيو
احمد اچي اظهار ڪيو
شوق ٿيو ديدار جو
صورتي سينگار ڪيو
زلف ۽ ابرو پسج
دوست جو ديدار ڪيو
کراهارمڙ روان
گراهه گفتار ڪيو
عڪسي نئي اثبات آءِ
همه اوست هڪ انوار ڪيو

جام وحدت دست احمد
غیر ویو غمز و لگو

پر ذنو پیرمندان
چاری طرف گلزار کیو

کافی نمبر ۱۳۰

سہسی دلبر رنگ سائوس
درد وارن جون دلیون
سیاہ سنیل زلف سہٹا
مشک سان موہی ہلیا
کٹ سلوٹا نین نر گس
لکن نقاب اندر نماٹا
منہن وجھو محراب پر
گل عجب برقعو کری
جلوہ گر جلوہ نما صر
دلربا درسن ڈیسی

سرتی سنگر کین کر
حیران ہر ہر کین کر
رخ مٹی چوڑی حید بین
ماندا مسافر کین کر
نیم خوابی پر مخواب
ناز پرور کین کر
ابرو جی عاشق عید کن
آسمان اسر کین کر
مہر کر احمد مٹی
دردست خنجر کین کر

کافی نمبر ۱۳۱

دل پر درد مٹی درماندہ
توبین تکیو اور نہ کوی
رمزان دیوج رمزان رلیان

وچریا محب ملاوین اللہ
مینتون مہرنہ چاوین اللہ
سری سرڈیکاوین اللہ

<p>د احمد زمان روح رحمانی الله هر دو هک پناوت الله پروور پارتيا و سين الله پيالاک پلاوين الله صاحب سیرک انون الله</p>	<p>ماوراء الف و اسرار هوئی برو مغاردي صورت اندر مال اشیات صفاک احمد نون اوه وحدت واک صورت صورت اصل نقدا</p>
---	---

کافي نمبر ۱۳۲

<p>کري احسان آیواج پرين هيت پير پالواج اچي مولک ملا یواج وصل وارو ورايواج ملا پي ميڙهن سا يواج</p>	<p>سني محبوب سبب مانا يکجا پولک سا اول جنهن لي سال سکندي ثيا گھلي آواز وحدت جي کري احسان احمد نتي</p>
--	---

کافي نمبر ۱۳۳

<p>عکاسي پرتي احمد ادا دليري ديوالي منهنجي گند و جاني پاتهن جي پا نهي شريف شهباز لا مکاني مگر هو عرش آشياني</p>	<p>نرسل نور تو راني ستين سکر سچي جي کتي ايند مر شال عرب ڏنھ آءُ انهن جي آهيان وي اڏائي عجيب ادبيوت بقاهر خان گھر هو گھر</p>
---	---

منجس خدائی هیو خزانو
 ز بهر وحدت دتر یگانو
 ارین جی آذر غریب پرور
 سین جو سرتاج شاه شاهن
 دیو دلا مرد دل دتاری
 کرم سان مکر ووری ذلیکاری
 پیون پنهل جوت پری چپاران
 تون برون پرشون تنو اسرات
 پر لوت اندر میره جون با هیون
 نه تیون و تن جانین ری جانین
 کری و یوهون زارسان زوری
 هلی و یوهاء هاء چوری
 آهی گھنوں پر هنیون آھی
 ویا ذکن جو ذهاک دیسی
 احد با حمد مثال منظر
 آهونی اعظم آهونی اصغر

بشر مند و سر لیسر بهاتو
 نه بیوانه جو هیو کر ثانی
 ولهین جو وارث ذکین جودا تر
 اجھین جو هی ذیہر جلد ذاتی
 اندر آتاه عمر جو پاری
 دسی ذکابیل کی شادمانی
 ملک فلک تی کون کو کاران
 هلی و یوهاء دل جو جانی
 ذکن کان ذونگر کون تادا ذھون
 هنی و یو قریب ار کانی
 چندی و یو جاکان چپر پر چندی
 بکر جان پاکان کری تی بانھی
 محل پر ماثر یون بچن جون سی
 بیان سو پاک جی پشانی
 بقال هر هر بحال هریر
 آهوبه هر جا اگر بدانی

کدی پیکل سپ آکچو کدی لگی
 احمد نئی شین گریه چا و گبی

مدد اللہ و رسولہ و تعزادہ و توفیردہ و تسبیحہ و بکرة و اصلہ
 یتوہنوا خدا پاک و رسول پاک فی ایمان آشوب
 ان ہی مدد کریں ان کی بزرگ سمجھو صبح و شام ان ہی تسبیح پڑھو

میلاد النبی

اللہم صل علیہ
 و علی آلہ

مصنفہ

مولانا و مرشدنا مظلوم الحدیث حبیب القہد

جناب حضرت احمد سائین علیہ الرحمۃ

سجادہ نشین خان کٹرہ شریف

بحکم

جناب سجادہ نشین حضرت عبد الستار صاحب

سگ دروان حاجی محمد ہارون

چاپی پتہ روکیو

مولود شریف

اوّل اوّل کیو ظہور
 ہر جاہر پر حق حضور
 خاک کی بادی ناری نور
 ظاہر ہو منجہ وقت ضروری
 عرش الہیون ہی اسم منور
 شان شفاعت ساٹ میسر
 کور کجائی دور کیا بین
 حق ہمہ معمور کیا بین
 اللہ ان کی عرش آنا یو
 اقرب اقرب قرب و دالو
 کیونانی کی اعلیٰ صاحب
 حال بحال کمال مراتب
 اللہ آہی بار محمد
 ذات خدا ذاتا محمد
 باغ نبی جازینت زین
 نور قلبی قرۃ عین

نور محمد صلی اللہ
 شان الہی جلّ اللہ
 ان کان فی ہی خلق سموری
 شک و یاسی شرک شرور
 فرشتہ متی ہی جسم ماطر
 فتحان تیون یو یو فتور
 وحدت منجہ و ہلو کیا بین
 طیب طاہر آلا طہور
 لولہ کے جو سرفی تاج جہلا یو
 کونہ رہیو منجہ قرب قصور
 شہد سان شو استہد واجب
 حب الہی جی آشد منور
 حافظ غفار محمد
 دین متین سدا منظور
 سید سہا حسن حسین
 نور مجہان تیا نازک نور

حق هر گفتار محمد
آهی عالی شان شعور
هَجِي اَنْ تِي سَاكُ مَعِيَّت
هر دم راضی رب غفور
هر جا عالی جا لا محمد
اول آخر سر سرور

ذکر خدا دیدار محمد
کوشش جو مختار محمد
رَحْمَت رَبِّی تا بقیامت
هر هر هر هر هر هر هر هر
الحمد آمداح محمد
سهر سهر سهر سهر سهر

مولود شریف (۲)

رهبر دین جو رهنا
منجھ قرب جی ادنی دانی
بلغ العلی بلغ العلی
آدم منجھان دستور دیو
کشف الدجی کشف الدجی
احمد انهن جواب آ
یکل چون ان کی پرا
بهر و ملیل بی باکا
لولا که جو لا یشی لولا
سهر اسیل ثقلین جو
شمس و قمر ان جو شعاع

آیو محمد مصطفی
واللیل دس ۲۲ والضحی
تیس اَدن منی چوندا
اول انھی جو نور هو
پوء منجھ عرب مشهور دیو
اللہ سپین جو رب آ
باعث وجود سب آ
اَنْ فَتَحْنَا پَاک آ
جنھ جو سیر سر افلاک آ
شیو داد لو دارین جو
حامی شیو حرملین جو

آہی ذکر رب العالمین
 سردار ختم المرسلین
 حاسد ذبی حیران ثیا
 بی سمجہ سرگزبان ثیا
 آشی محمد و سئی خطا
 حاسد توانی کئی تکتا
 آدم ڈنوا یھو نو رہو
 نقیل جو دستور شیو
 جی مونجہ مدحن کان کرت
 مرجان جھنم پر پرت
 شک شرک رلو آیو نبی
 تعریف پی کھڑی کبی
 بدخواہ صوری معنوی
 مقہور شیرا ملتوی
 احمد اھو اسرار ڈس
 غمخوار ھک غفار ڈس

ساری نیوت جونگین
 کر جوڑ جسی پر سما
 غنیمت و ہمر جی ویران ثیا
 اللہ کئی ان تی عطا
 وحدت کل پی ٹی عطا
 احوال ثیا اکریں اڑیا
 منجہ ناخن مذکور کیو
 صدیق کئی سنت بجا
 نالی انھی تی نان نرن
 آھن اوھی توڑون تر یا
 اعلیٰ الش فضل ربی
 صلوٰۃ چئی جھن تی خدا
 بی حب ادب ان جاغوی
 انجا سچٹ سرھاسدا
 مظہر ھم انوار ڈس
 تیومیم مشکل جو جبا

مولود شریف (۳)

احمد محمد مصطفیٰ

اللہ کیو عالی قدر

بیاض

شافع حشر شافع نظیر
 منجہ بانگ پنجی نو پستان
 پس ظہر دس بیان
 نو انصاف انصاف دس
 قل یعبادی مام دس
 رحمت ربی آھی نبی
 جانور جی سارہ کبی
 سلوة ان تی جو پترھی
 توری جنگ جرم سان جری
 ماہی اوہو واہی اوہو
 امت جی دلخواہی اوہو
 آھی رحمۃ اللہ علیہ
 کلر کری پو کیند کین
 جو مدح کان مونجان کری
 گھلو سندی گپتی گبری
 ہی سج سہرت اپریلو
 چمڑو چپائی تی رہیو
 سائین کری خضعی صفت
 لچ چو کری ہی کالفت

خالق کیو خیر البشر
 اشہد با شہد تیون عیان
 مولی کیو آ مشہر
 منجہ والضحی اکرام دس
 چو نو کریں حاسد حصر
 گمراہ سمجی چا عبی
 آگو ذیئی اکثریون مگر
 سو اوک کنھن پرنا اڑی
 پائی تین سارا پتر
 رہبر اوہو راہی اوہو
 انکان بہار یا سپ کشر
 کل قتل جمن بر سر زمین
 پید اثنین سپ شور شر
 سو پل و جی دوزخ تری
 قادر کیر جو کمر نظر
 چو طرف تی چمکو پو
 جھنکی ہیو اک مرکب
 انجی کبی ہی چالفت
 بی فخر جی امفتخیر

سر متکون جو کوریاں
 منجوت نکل کر توریان
 راڳ مان چاڻهي نئي
 دلڙي ستي پوندي اشي
 مداح جڏهن مدحان ڪري
 گيتي ۾ منڪر ٿو ڳري
 عبيد عظيم فضل ڏس
 حق کي ڪري نان هڏل ڏس
 احمد ڏس ٿو جو سوڦر ٿو
 محبت مليو آ ان ٿر ٿو

حڪين تون سرگهوريان
 جاني هيا انجيا حب گه
 محبت مراما ٿي نه ٿي
 مٽي دل لهي چاهي اشر
 دل دوستن جي ٿي ٿري
 مولائي هنيس دل تي مهر
 اعنهم الله بڌل ڏس
 قادر ڪيون مستدر
 جنهن دين دمري ٿي گهر ٿو
 هي فضل آهي سرلسر

مولود شريف (۴)

شمس الضحىٰ بدر الدجى
 احمد محمد مصطفى
 نفسي چون سارا جاني
 ڪري امتي نصر اتي
 ڪنڪي ڪليو ملاڪوت هو
 هي لڙڻو لاهوت جو
 جنهن تي هي مرسل چميو

نور الهدى نعمت خدا
 صلوا عليه وسلموا
 چو طرف گم چار ايتي
 شافع نبي روز جزا
 ڪن جاء ٿي جبروت هو
 رهبر ملين جو رهنا
 پيو ڪوت ڪري زلز لو

آتش کده جي نور ٿيو
 حضرت اسانجو نور آ
 چمري مثل چڪڙو را
 پر چمري اصباب سڀ
 جنهن جي حب يا آدب
 حمد الهي بامدح
 سر منڪرن جي تي قدح
 احمد سدا مداح آ
 سرانبيائن شاه آ

چا پو محمد مصطفیٰ
 دشمن کي دل ۾ سوڙا
 مان دور هي مونجهو سدا
 مرحوم ٿيا احباب سڀ
 آهي ائين راه هدي
 آهي قنيل دل جي فرح
 آهي دوستن جو دلڪشا
 ايهو وسيلو راه آ
 معراج آنا پو خدا

مولود شريف (۵)

احمد محمد مصطفیٰ
 پاڻي لڪل پٿرون کنيون
 ڪننگ پي نورتن نيون
 شق القمر چاشاق آ
 جنهن جي خاک در توباق آ
 مدد دان نبي پائينون دسو
 ڏاچي مٽي ڏانئون دسو
 هاندا مٽن فائدا مٽن

صلوا عليه بصد صفا
 شهد چئي پڌريون نيون
 ڪو شر کيس قادر عطا
 جنهن جي شان ۾ لولاڪ آ
 راز رهي ۾ ڪر سڃا
 ارض و سما لائينون دسو
 اعلیٰ ڪيوان کي الله
 ابراء ۾ احيا مٽن

عقل ۾ اختیار یوں سپ
بنا قوت و سیلو پیکو
سدا صلوة حق تویی
چو ان اصحاب تمنجن لی
گناہن پر گذار یومون
کری لغت ذی هرکو
عنایت سان احمد کی
تشی سب موک مہان جی

کی نوشور مان شیطان
آگہاڑی کی دیکج للہ
نکین ۾ آل اطہر تہی
سجائی سان سٹج للہ
جایم حال ۾ ہمت
رہی تی ہت رکج للہ
پیارج جامر وحدت جو
منور مون منج للہ

مولود شریف (۸)

صاحب تاج سپین سینکار
صلوة اللہ صلوة اللہ
تشی جاہس پنجتن طاہر
یاک محمد روح منور
انیر یو عرشون عربی انور
نارت وچر سونہی سرور
بسر جزاوت اسم انہی پر
نرب کمال جو قسم انہی پر
یو احمد احمد آہیان

آہی ایہو احمد عربی
برکات اللہ برکات اللہ
تجھین ذاہری اندر باہر
چار عناصر جاری یار
جلوی گر منجہ اسود اجور
ظاہر باطن چمتبیدار
جلو و جاگیو جسم انہی پر
انا احمد دس اسرار
حمد ہزارین ہر ہر گایان

عین عنایت ازلی پایان

صد فی صد فی سوسو وار

مولود شریف (۹)

در محمد کری گدائی
چی آکین جان انھیچی چائٹ
در محمد کیون گدائی
لہون نالذت سدا سیائی
ایہو آواصل رسال ربی
انھی کی بخش کمال ربی
ایہو آواسع ایہو وسیلو
وہون نہ ہرگز ہر وسیلو
ہجی انھی فی ہمیش رحمت
حال ہر ہر بقال ہریت
ہدی ہو کشتی کری کجائی
وہو جسور ستری تروائی
شیر مر احمد بدل ثنائی
حمد ہی حب سان شئی ہکائی

سر فلک فی فلک رکون تا
سدا فی چھری چلک رکون تا
بصد صدافت بصد صفائی
نہ ناہ ہو کر نرک رکون تا
ایہو آ مظہر جمال ربی
خیال ہنکر قلق رکون تا
بحال بیشک شیو وسیلو
پری نہ ہکڑی پلک رکون تا
بال اظہر جمیع سنگت
سوال ایہو حق رکون تا
انھی کی حسرت بحال آئی
غوی اتانہین غرق رکون تا
ڈنسی آواحد سعی و دائی
سپئی پیار یڑھی ورق رکون تا

مولود شریف (۱۰)

تون حاضر حقیقی
تون لا شریکی
جی قبیله چو طول و عرض

تون هادی تون حافظ
تون آن حق لا شک
الله نور السموات والارض

على كل شيء قدير محيطي

تون الله مالک تون آن یازق | بناتھنجی پوہ حال مالک
تون آن حی تیوم مالک معنی

تون واحد احد آن تون وارث صمد آن
تون مختیار مطلق نہ محدود حد آن

یا سوپ توکی فہذا طریق

ایہو کعبہ اللہ مظہر آتھنجو

یہ جلو و بھر جاء ہر پر آتھنجو

تون راشد تون مرشد تون رہبر رفیق

ذسان جی نہ توکی ذسان اسم خلقت

پکاریان تنواریان اتاہون انہی پت

تون اقف تون کاشن تون ماندن مجیدی

صورت حرف اللہ نہ آ ذات اللہ

آہی دال دلبر آہی بات اللہ

آہی جام جمشید جنم پر رہی

چٻڙن دل چپن سان ايها آستان
 بهر حال توکان سند مراستانت
 تون ذاتار غفار سپ تو سیکي
 آيتر جو سوالي و حيان کي تن خالي
 سدا فضل جو در کليل آبي
 عطا کريماز گنج عميق
 گهڻي هئي سدا شي برائي چريا شي
 کري فضل سان غفر سپ تو مٿا تي
 کي هو غم اسان کي جذ هن لطف ليکي
 گيان گهر رضا رحمتي جي سپا تي
 رهي شاد احمد سدا تي سدا تي
 ناهي غم اسان کي پلي پلي جي ميکي

مولود شريف (۱۱)

يا محمد عربي	رات دن مڃن روگزاريان
يا محمد عربي	نام تيوانت پڪاران
مونجه ونيدي منهن ماري	سره لائي بيقرارِي
يا محمد عربي	ملا تہ جاري مونجه ساري
ميري آون بن جت نہ سروي	آون ميرا شہ مين هان سروي

احمد احمد و در ذکر دی
 عرش تیرا فرشی هویدا
 در جهان هن تیری جویدا
 انبیاء شفی سب سلاهی
 تیری تابع شفی تمای
 احمد اعظم و چار
 زی نظارا آن گدارا

یا محمد عربی
 مال دبدی چون تون گویا
 یا محمد عربی
 کیتی حوران کر غلامی
 یا محمد عربی
 تیرا جسد انت نظارا
 یا محمد عربی

مولود شریف (۱۲)

هر دم هی تانگه تیری
 تن هجر دی حرارت
 زی بی کسان بشارت
 حیران هان هیستان
 شیر خوار جمله خویشان
 شیطان شر سکاوی
 پیئون یلا یلا وی
 اعظم علام تیرا
 نیاورد دنام تیرا

بلوا مدامدینی
 ذوقون کراز یارت
 لا صاحب تون سینی
 با خاطر پریشان
 کرایینی همفرینی
 وائین ذنگیان ذکاوی
 کامل کتا کمینی
 پیا دل تون دام تیرا
 هر سال هر مهبینی

دعاء مشكل كشا

مشكل كشا مشكل كشا	مشكل كشا مشكل كشا
-------------------	-------------------

ناپاك شيو حرکت نما	گم تو کري صيپ حيا
--------------------	-------------------

انجي فرين کان بچاء

آه ۽ ادب نئي ٿو صفا	تاويل جي جوڙي جفا
---------------------	-------------------

آهي وڏي بچري ٻڪلا	صدق تي محمد مسطفي
-------------------	-------------------

انجي چين کان تون چيڏا

آهي مزارون مسجدون	وحدت جو پير ورهمنون
-------------------	---------------------

پير پو آهي ديو دون	زوري ڪري ظالم رليون
--------------------	---------------------

هي دين جو دشمن ڏکا

مير محمد تي غبي	آهي بيهار پو اجني
-----------------	-------------------

آهي شريفن جو سبي	اسلام ڪار پو مطلبي
------------------	--------------------

رهزن سڪاري ٿور ٻکا

بد وسوسا جوڙي وڃي	رڳو راست کان موڙي وڃي
-------------------	-----------------------

خرخر خسا ڪوڙي وڃي	آه ۽ حيا ٿوڙي وڃي
-------------------	-------------------

تون لطف پنهنجي مر لکا

هن پي ٽڪيو آهي سرو	توري اجهو نا آسرو
--------------------	-------------------

ڪرنا س تون انجو سرو	چنڪر سپو انجو چرو
---------------------	-------------------

صدقی علی المرتضیٰ

کے شہرت پر تھنکی نلف | سب ہمتان انجون حلاز
صدقی علی شاہ نجف | جھنکی ذلو آ تو شرف
صدقی شہید ن کر بلا

حکیم کی مادی رسیج | هن حال ہیٹی کی کسج
ہی دین جو دشمن کسج | واکان انہرکان سب کسج
کرفند سب انجافنا

ہی نفس انجی کدی لگو | اجمل ابو حہ آ ہی دگو
وسہی پیو پسجی وگو | سمجھی شوک جہاگ پرلو
ہادی ہدایت کا عطا

صدقی جلالیت سندی | جلوئی جمالیت سندی
صفت کمالیت سندی | کردور جا کئی هن سندی
مامون کر بخششی خطا

جی بکدہیا افعال ما | صورت ثیا افعال ما
ہیو ذسی ہی حال ما | سائین لہج سنیا ما

رس کینکی رس بارضا

تون فصل پنہنجر یار کر | پیارن جی صدقی پیار کر
واقف سچی اسرار کر | لدنی ولی اظہار کر
ذی حب ادب راہ ہدی

عزت و احترام احباب جي

سید آل و اصحاب جی

جي ارباب جي

نڪتہ اتي ٿا يا ب جي

هي وههم تون وير اوحيا

میر یار پی در چاکبی

تہجدین آتہجدونبی

کر دور ہی غافل غبی

حُبُّ عَدَبِ کَانَ اَحَبِّی

وَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا

۱۴ رُو بکیر و تا کرن

منجھ وات ویڑوتا کرن

ناحق نکیرو تاکن

مکار میرو تا کرن

الْحَيَوُ وَكَثْرَانِ مِوَرَا

قَرَّتْ كَنَامِرَةً كَرِي

۱۱ نور کان نفرت کری

قدرگ اندر قدرت کری

منہجہ حرمتی حرکت کری

حاسد ڪري هٿڪان سدا

جی توپدی مدج رسول

هو نجهو تي هڪدم ملول

قبران کری بیجا وفضل

عالم زبان قلبوں جھول

شیونور کا نافر خدا

لا هج الله آزارتون

آپلا بلا بوت تار تون

دل عاشقن جي ٺارئون

غَمَحْ اَرْتُون غَضَّارْتُون

هي عرض هيلٹی جڑاگھا

۱۸ جو دین تو اکمل کیو
 اچ تائین اوھو اجمل ھلیو
 ابدیس سُر اھل کیر
 رایون وئی رل مل کیو
 گم تو کری انجا نفعا
 ۱۹ ھی لڑپو لکی لٹی
 چٹان نہ توری کنھن گتی
 احسان کر احمد مٹی
 بن فضل تو چارو نہ ٹٹی
 وحدت سچی ساٹھین سکاء

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نَادِ عَلِيًّا مَظْمَرُ الْعَجَائِبِ وَالْغَرَائِبِ

تَجِدُهُ عَوْنًا لَكَ فِي النَّوَائِبِ كُلِّ

هَمٍّ وَغَمٍّ سَيَنْجِي بِنُبُوتِكَ

يَا مُحَمَّدُ وَبِوَلَايَتِكَ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ

مُشْكِلُكَ شَأْنُ خُذْ

اشعار

چڙيو چڙيو نه چڙيو چڙيو آئي لوڪ
جيڪي چڙين لڌو لوڪ - سڀاڻا
سڪن تن لئي -

هوشيار مست بابت ائين فرمائيندا هئا
پکي سي چڙجن جنکي هڏ نه مڪاه
هڻئون ڪرگل ڪاڻ ڄامئون پڪت پاڻ
ويچارن وياڻ ڪيڏو آندوليس ۾ -

۳: وياسي ويجهار - ڀارت جي پرڪمان
بازن بس ڪئي سرڻيون ڪن شڪار

- مائڪن موت ٿئي - اگها من اگا را
 سٽي هي پچار - شرافت صبر ڪيو
 ۴ - اڳي آءُ نه مران پوءِ نه جيان پرڪات
 مندي وائي وات جي ڪنن ڪين سٽان
 اسان ۽ پريان هجن برابر ڏينھڙا
 ۵ - ڪچائي قبول آئل اولين جا
 آيا منجهه حضور - لئن حرف حساب جا
 ۶ - پيرين پند و سار - هئين سان هل
 اها قاصداي ڪار ڪين ساندين
 ڪيچ ڪي -